Sátoralja-Ujhely, 1888. augusztus 5. 32. sz. Tizenkilencedik évfolyam.

ELŐFIZETÉS ÁR
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilttérben minden garmondsor dijja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HIRDETÉSI DIJ:
hivatalos hirdetéseknél:
Minden egyes szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Kiemelt diszbetűk s körzettel ellátott hirdetményekért térmértők szerint minden □ centiméter után 3 kr számittatik.

Állandó hirdetéseknél kedvezméuy nyujtatik.

Hirdetések a „Zemplén“ nyomdába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

Ad. 944. 88. k. i.

Zemplénvármegye gazd. választmányától.

Árlejtési hirdetmény.

A Zemplénvármegye szolgálatában álló huszárok, őr- és tisztihajduk, ugyszintén a szolgabirósági hivatalszolgák használatára a jövő 1889 évre megkivántató **egyenruházati cikkek** (szabó-, sapkás- és cipészmunkák), továbbá a vármegye székházánál lévő hivatalok szükségletéül a jövő év folyamára beszerzendő **irodai szerek** és **petróleomkészlet** szállitásának biztositása végett **f. évi szeptember hó 2-án**, d. u. **2 órakor** a vármegyeháza kistermében s az alispán elnöklete alatt *nyilvános szóbeli árlejtés* fog tartatni, mely tárgyalásra irásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak. Az irásbeli zárt ajánlatok, szabályszerüen kiállitva s az ajánlati összeg 5%-jével, *készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban, kiegészitve*, — szept. hó 2 ának d. e. 11 órájáig a vármegyei számvevőséghez nyujtandók be. Későbben érkezett, vagy szabályszerüen fel nem szerelt és a kellő óvadékkal el nem látott zárt ajánlatok e versenytárgyaláson figyelembe vétetni nem fognak. Szóbeli árlejtésre is csak azok bocsáttatnak, akik a kikiáltási árnak megfelelő 5%-nyi bánompénzt az elnök kezéhez átszolgáltatják. Zemplénvármegye t. gazdasági választmánya fentartván magának a jogot arra nézve, hogy a pályázaton elért eredmények fölött saját ügykörében határozzon — az árlejtési tárgyalásnak végleges megállapodásai a gazdasági választmány üléséből fognak a vállalkozók tudomására hozatni.

A vállalkozni kivánó iparosok, illetve kereskedők e szállitások minden nemére vonatkozólag részletesen kidolgozott feltételeket a vármegye számvevői hivatalában bármikor megtudhatják.

S.-a.-Ujhelytt, Zemplénvármegye t. gazdasági választmányának 1888. évi julius hó 26. tartott üléséből s megbizásából:

Dongó Gy. Géza s. k.,
főszámvevő.

2—3

363. sz. *M. kir. belügyminister*

Körirat.

A német császári kormány által kiadott és az elzász-lothringi központi és kerületi hivatalos lapban folyó évi máj. hó 22 én közzétett utlevélrendelet szerint:

1.) folyó évi május 31 től kezdve a franciahatáron át érkező külföldi, különbség nélkül, akár átutazóban van, akár az országban tartózkodni kiván, oly utlevéllel kell ellátva lennie, melyet a párisi német császári követség láttamozott.

Iparhatósági igazolványok külföldi kereskedelmi utazók részére nem helyettesitik a rendes utlevelet.

Külföldiek, kik nincsenek egy szabályszerü utlevél birtokában, a továbbutazásban megakadályozandók és szükség esetén a határon átkisérendők.

Birodalmi illetőségüeknek, kik a francia határon át érkeznek, nincs szükség utlevélre.

2.) Az utlevélkötelezettségtől fel vannak mentve a francia határközségek lakosai, a menynyiben üzleti célokból egy szomszédos német határközségbe jönnek és magukat a határrendőri hivatalok előtt kellőleg igazolják.

Miről a törvényhatóságot azzal értesitem, hogy a külföldi utlevelekért folyamodókat ezen rendszabályokra figyelmeztetni sziveskedjék.

Budapest. 1888. junius 16.

Br. Orczy Béla.

37784. sz. III. a. *Magyar királyi belügyminister.*

Körrendelet.

Kérdés merülvén fel aziránt, vajjon a külföldön lőtt vadak behozatala és árulása az 1883. évi XX. t. c. szempontjából mennyiben képez kihágást; tudomás és illető közegeinek megfelelő értesitése végett, ezennel kijelentem, hogy külföldön elejtett oly vadaknak a vadászati jogról szóló törvény 9-ik szakaszában körülirt tilalmi időben való behozatala és árusitása, melyek az országban honosak, tekintet nélkül arra, vajjon külföldön az ott fenálló szabályok szempontjából tilalmazott időben lövettek-e vagy nem, az idézett törvény 31-ik § ának hatálya alá eső büntetendő kihágást képez, ellenben, oly külföldi vadaknak behozatala és árulása, melyek az országban nem honosak és igy a vadászati jogról szóló törvény rendelkezései által nem érintetnek, tiltott cselekménynek nem minősithető.

Budapesten, 1888. évi junius hó 5.

A minister snlyett:

Lukács György,
államtitkár.

11697. *Zemplénvármegye alispánjától.*

Körözvények.

I.

Közhirré tétel végett tudatom tek. főszolgabiró urral, hogy vármegyénk varannai járásának Agyagos községében Glük Jakab ottani birtokos lóállományában 2 ló takonykórosnak találtatván, azonnal kiirtatott, a község összes lóállománya ennek folytán a vármegyei állatorvos által megvizsgáltatván, Urbán András odavaló gazdának egy 4 éves világos pej kanca lova nagymértékben gyanusnak találtatott, ennek folytán szigoruan elkülönitve megfigyelés alá vétetett, mindkét tulajdonosnak pedig lóállományára 60 napi zár rendeltetett.

11042. sz. II.

A bodrogközi járás főszolgabirájától. A nagygéresi körjegyző által f évi julius hó 14-én egy fias koca vétetett bitangságba.

11260. sz. III.

Sárga János c.-hosszumezei lakos által f. évi julius hó 13-án egy hat éves veres szőrü, fehér hasu és homloku borjas tehén vétetett bitangságba.

S.-a.-Ujhely, 1888. julius 27.

alispán helyett: *Horváth József,*
tb. főjegyző.

8524 sz. *Zemplénvármegye alispánjától.*

10 főszolgabirónak.

Alkalmazkodás végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1888. julius 3.

Alispán h. **Viczmándy Ödön,**
főjegyző.

Másolat.

33322./887. I. M. sz. M. kir. igazságügyi ministerium. Rendelet. A magyar kormány arról értesült, hogy az Ausztriával némely magyar község elöljárósága az osztrák császári királyi biróságok által hozzája beküldött és a telekkönyvek elkészitésének kihirdetésére vonatkozó hirdetményt a szokásos módon közzétenni vonakodik, esetleg a kihirdetés késedelmesen teljesiti, és hogy a közzététel igazoló községi bizonyitványt a megkereső osztrák császári királyi biróságnak vagy épenséggel nem, vagy csak hosszu idő lefolyta után küldi meg. Minthogy az ily telekkönyvi hirdetményekkel az illető községbeli lakósok fontos telekkönyvi jogaik megóvására tétetnek figyelmessé és minthogy ily hirdetményekben oly határidők

TÁRCA.

Etikett.

— A Zemplén eredeti tárcája. —

A mama szólt: »Édes leányom,
Okos légy s győzd le már magad.
A szerelem vaksága, hidd el,
Tévutra vitt már sokakat.

Fontold meg jól minden dolognál,
Mit szól a világ rája majd.
Azért minden ugy jó csak, ha ennek
Nincs semmi kifogása rajt'.

Kövesd hün az ő parancsát:
Szeress, midőn megengedi,
S bár szived megszakad a butól,
Vidám mosolyt mutass neki.«

Te megfogadtad a tanácsot.
Éber vagy, óvatos hideg,
A bókból és nyájas mosolyból
Egyformán jut mindenkinek.

Hogy törik magukat utánad
A férfiak! . . . És ezalatt
Az, kit te is szeretni tudnál:
Nem is néz rád s tovább halad.

Reviczky Gyula.

Túrista-kirándulás

Máramaros vármegyébe.

— A „Zemplén“ eredeti tárcája. —

Nem tagadom, szerelmes vagyok! — s minthogy szerelmem tárgya már sok éve egy és ugyanaz (ami a mai világban nemde bámulatos?) szerelmemben állandó is vagyok. Szeretem, imádom a rajongásig a szép természetet. Ha a természetben visszaesések vannak, ugy én visszaestem a régi történelemelőtti időkbe, midőn a szabad természet ölében élt minden ember, midőn egy haza s egy ország volt ez az egész földteke. Alig várom, hogy az első napsugár leolvassza a hótakarót, hogy zöldülni kezdjen a hegy, a lombok, virágzani a rónaság s az első derült napok után ugy vergődöm a házak utvesztője között, mint a kalitba zárt madár, emelgetem szárnyaim, mig egy kedvező alkalom rést nyit s aztán — ott vagyok kebleden imádott kedvesem, te szép természet, ti szép hegyek s regényes völgyek. Élvezem szüzies tiszta csókod a hajnali szellőben, mely ajkamat érinti; magamba szivom leheleted fenyőid, virágaid balzsamos legében. Szemem rajtad csügg s nem birok eltelni nézéseddel. Ugy érzem magam, mintha az üde tiszta harmat, mely ruháimra tapad, lemosott volna rólam minden emberi roszat, mint érzi magát gyermek első áldozása után.

Minden, mi őszinte, mi nyilt, mi nem tettetés, önkéntelen vonz magához s itt a nagy természetben nincs tettetés, nincs ármány, hazug mosoly s csalfa könyek, feltárja minden titkát s beenged tekintenem lelke mélyébe. Nem kér tőlem semmit, de ad, ad önzetlenül, mindazt mi övé, mit élvezni vágyom s amit élvezek azt nem irigyli tőlem senki, nincs ki elitélje tetteim, ki elakarja lesni gondolatim, szabadon kalandozhatnak azok a parányi föld s a végtelen égbolt között, mint a mily szabadon az ima sem szállhat föl a templomok sötét, vastag boltivei közül.

Ez a valódi templom! Hallgasd meg, amint elhangzik a pásztor hajnali kürtje s a kelő nap egy bibor vörös szegélyt huz a szemhatár végén s első sugara a felszálló harmattal magával viszi, mint tömjén áldozat szagát, milliónyi virágkehely illatos áldozatát, hallgasd meg ilyenkor a természet imáját, melyet a magasba küld, minden mi mozog, a bogár, a méh zümmögésével, a szellő a patak zugásával s a madár dalában mindez egy kórussá olvad s dicsőiti alkotóját s ha ezt meghallgattad, akkor fogod tudni mi az igazi ima.

De mit beszélek én nektek, ti városok prózai lakói, kik a mindennapi élet rabjai vagytok, kik nem vágyódtok szabadság után, kik nem érzitek annak becsét, kiknek érzéke nincs a szép iránt, mit a természet nyujt, megelégesztek ha ablakaitok üvegén s a szennyes utcai poron át láthatjátok egy távol hegyi körvonalát, vagy hallhatjátok szobátokban egy rabmadár szabadság utáni sóhaját. De ti, túrista társaim, nemde, kik velem együtt élveztétek a hegyek között a csöndes csillagos éjt s hallgattátok a patak zugását, az elhaló fülemile dalt, láttátok a nap keltét, amely együtt fogott körül aranyos sugaraival, ti meg fogtok érteni s nem fogtok ideális szerelmemért, ideális ábrándozónak tartani? Hisz ha oly szépnek talál-

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

is tüzetnek ki, a melyek bizonyos jogok érvényesitésére szolgálnak: a királyi belügyminister urral egyettértőleg felhivom a vármegyei törvényhatóságot, utasitsa az Ausztriával határos magyar községek elöljáróságait, hogy a szomszéd osztrák biraságoktól hozzájok, közzététel végett átküldött ily hirdetményeket saját honosaink érdekében sürgősen és szabály szerüen tegyék közzé és a közzétételt igazoló bizonyitványokat a megkereső osztrák biróságnak késedelem nélkül küldjék meg. Budapesten, 1888. máj. 24. Fabinyi Teofil.

1532. szám. *Zemplénvármegye tanfelügyelőjétől.*

Körözvény.

A Krünner Anna fővárosi tanitónő által szerkesztett »*A horgolás és kötés tömeges tanitásának vezérkönyve az elemi leányiskolák számára*« (Budapest 1888, a m. kir. egyetemi nyomda bizománya, ára 90 kr.) cimü müvet a nagymélt. vallás- és közokt. m. kir. ministerium 1888. évi julius hó 5-én 24439. sz. a. kelt rendelete alapján a kézimunka-tanitónők figyelmébe ajánlom.

S.-a.-Ujhely, 1888. julius hó 30-án.

Nemes Lajos,
kir. tanácsos és tanfelügyelő.

1713. tf. szhoz.

Nyilvános nyugta.

A tankerületemhez tartozó Horváth-féle intézettől küldött 6 frt 50 krnyi, a gálszécsi állami iskolától 5 frt 14, a sztropkói 13 frt 29, a n.-mihályi 14 frt 10, a varannói községi 2 frt 96, a mádi állami-iskolától 1 frt 80, a Karolina leánynevelő intézettől 13 frt 26, a homonnai polg. iskolától 4 frt 60, a varannói közs. iskolától 2-od izben küldött 1 ftnyi és N. B s S. által adományozott 1 frt 35 krnyi a „Jó sziv« számára beküldött összesen 64 frtnyi összegről, melyet a „Jó sziv« központi pénztárába ennek 0.1229 számu nyugtája szerint beküldöttem.

Utólagosan Kapácsy Eugenia s.-pataki zárdafőnöknő által küldött 2 frt 04 krt szintén rendeltetése helyére küldöttem. Köszönet a jó szivü adakozóknak.

S.-a.-Ujhely, 1888. augusztus hó 3.

Nemes Lajos,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

S.-a.-Ujhely, 1888. aug. 5.

Annyi az elégedetlen ember, mint a füszál. Aki helyzetét, anyagi körülményét teljesen kielégitőnek tartja, ritka, mint a fehér holló, a panaszkodók száma pedig óriási.

Nagyon visszásnak is tünhetik föl, hogy éppen a mai korban, mikor minden gőzerővel halad előre, a legtöbb ember nem képes azt az anyagi jólétet megteremteni, mely az egyesek, családok és országok földi boldogulásának alapját képezi.

Pedig hát — küzdünk, fáradunk. Sokkal inkább mint apáink. Épitjük az iskolákat, neveltetjük gyermekeinket, sokkal inkább, mint ők, csakhogy kezükbe adhassuk az eszközöket, melyekkel a jólétet megszerezhessék s csodálatos, még sem birnak olyan módhoz jutni, mint aminő az elődöké volt, amikor az aranyat-ezüstöt csak ugy vékaszámra mérették maguknak.

Bizonyára nagy okának kell annak lenni, hogy a munka és haszon, a veriték és jólét között való aránytalanságot nem tudjuk kiegyenliteni, a keserves okozatot megszüntetni.

Mik azok az okok — nyomasztó anyagi helyzetünk okai?

Hogy a fárasztó munkának (mely a mai időkben már a tudományt is segédjévé tette) nincs meg az az eredménye, amit jogosan várhatnánk, — annak, hogy ezer ember közül kilencszázkilencvenkilenc rohamosan hanyatlik, szegényedik: legelső okát magában az egyes emberben, az egyes családoknak oktalan életrendjében találjuk.

A becsületes és serény munka manapság is meghozza áldott gyümölcseit; csak az a hiba és kár, hogy a legtöbb ember mihelyt megmarkolta, mohó vágygyal önmaga fel is habzsolja azokat, ahelyett, hogy előrelátó, józanul számitó észszel gondoskodnék a jövendőről, ahelyett, hogy összegyüjtögetné a filléreket. Ellenkezőleg, azt tartja feladatának, élethivatásának, hogy napi keresményének mihamarabb a nyakára hágjon. Valljuk be, hogy nem tudunk takarékosan élni. Pedig régi igazság, hogy több nap, mint kolbász. Takarékosság a legnagyobb vagyon.

Egy másik nagy oka anyagi hanyatlásunknak, hogy nem szeretünk, vagy nem akarunk szerények lenni. Hajtjuk a nagyzást, fitogtatást. Rut szenvedély, mely telhetetlenségével minden muló napon áldozatokat követel. Nem akarunk egyeseket megnevezni (nomina sunt odiosa). Minek is neveznénk meg, hiszen látja azt minden ember ugy is, ki nyujtózkodik tovább, mint a takarója ér, ki akarja magát többnek láttatni, mint a mi valósággal, ki akar minden áron a nagy urakkal egy tálból cseresznyét enni. Mindennaposak ezek a jelenségek s éppen azért veszedelmesek, mert ma már nem azt szólják meg az emberek, aki többet költ, mint a mennyi költeni valója, hanem az, aki viszonyainak figyelembe vételével, okos takarékossággal osztja be háztartásának garasait.

Elszegényedésünknek oka továbbá az, hogy a ***szomszédtól*** vesszük még most is azt, amit a saját házunknál feltalálunk s igy vagyonunknak egy részét, amit megmenthetnénk a magunk javára, neki szolgáltatjuk ki önkéntesen. Mert ugyan ki nem láthatna abban pazarlást, mikor olyan saját hazai iparral birunk már, mely igényeinket teljesen kielégiteni képes, mégis külföldről tesszük a megrendeléseket, adván a hasznot azoknak, akik a mi terheinket viselni egyáltalában nem segitenek; ellenben a mi hazai iparunkat versenyzésükkel megsemmisiteni igyekeznek. A pénz, mely hazai iparosok termékeiért itthon maradna, idegen államba vándorol s onnan vajmi csekélyke kis része vándorol vissza a nemzeti közvagyonba.

Csak egy példát emlitek. Mi eladjuk gyapjúnkat potom-áron a külföldnek s visszaváltjuk azt tőle posztó alakjában busásan megfizetve. Pedig itthon magunknak is vannak már, istennek hála, versenyképes posztógyáraink, melyeknek gyártmányaival beérhetné minden rátarti magyar ember. Lám! A vármegye gazdasági választmánya is a különböző (köztük külföldi) gyárak által eléje terjesztett mintákból a gácsi posztógyárnak adta az elsőséget, nemcsak hazafiságból, de gazdaságos szempontokból is. A vármegye huszárjai, hajdui, hivatalszolgái magyar posztóból szabott, magyar ruhában fognak járni uj évtől kezdve! A vármegyének e szép példája ugyan hány követőre fog találni a 275,175 lélek közül nemcsak magyarul beszélő, de hazafiasan is érző s gondolkozó 118,524 főnyi magyar lakosságából? Reméljük, hogy igen sokan.

Az általános elszegényedésnek ezer meg egy oka közül nem emlitünk többet, mint e hármat. De ennyiből is minden józan gondolkozásu ember meggyőződhetik affelől, hogy a vagyoni jólét hanyatlásának főokozói rosz-magunk vagyunk.

Ugyanazért avval végezzük jelen cikkecskénket: ***legyünk takarékosak, igénytelenek és pártoljuk a honi ipart.*** Meglehetünk győződve, hogy roszra fordult állapotaink ily módon gyors javulásnak fognak indulni.

Ugy legyen!

Fürdői levél.

Sóstó, 1888. Nyárhó 30-án.

Kedves Barátom!

Minapi levelem óta, nagy örömömre, régi ösmerősökkel, barátokkal találkoztam. Nem ugyan azon *számos* szabolcsi bajtársak közül, kik a szabadságharc különböző szakaiban velem egy csapatban, vagy legalább egy táborban harcoltak. Pedig Szabolcsvármegye, lakossága számához képest, legalább a tiszai vármegyék közt aligha nem legtöbb honvédet állitott ki és az innen kikerült csapatok, ha nem is a szinte világhirüvé vált 9-ik, 3-ik, 11-ik honvéd-zászlóaljakkal teljesen egyenlők, de közvetlenül ezek utáni sorban tündököltek vitézségökkel. Ki ne ösmerné ily hiréből az akkori 48 ik honvéd-zászlóaljat, a Dom-Miguel 39. sz. gyalogezredet, a Debrecenben alakult tüzéreket stb.? És én még ezek után fel merem

---

tam mindazt, mi körül vett, bizonynyal nektek is részetek van benne, mert ti túrista-nők fokoztátok minden szépnek báját, még a természetnek is emeltétek szépségét, midőn kétszeresen láttam azt, a valóságban s arcotok mosolyán visszatükrözve.

Nem rég ideje annak, hogy ez internacionális szó (mert magyar nevét nem tudom) *túrista* alig volt ismeretes, itt-ott elvétve lehetett lapokban, többnyire valamely szerencsétlenséggel összeköttetésben olvasni s ha olvastuk azonnal gyanithattuk, hogy Albion valamely fiáról szól a hir. Ma már a gőz meghóditott mindent s országok, világrészek vas-sinekkel vannak egymáshoz erősitve, melyek ezelőtt végtelen távolba látszottak lenni s ugy képzelhető a földteke, mint egy széteséstől féltett, megdrótozott bögre. Sivitó, zakatoló mozdonyok siklanak tova hegyoldalokban, völgyekben, sötét rengeteg erdőkön, hova élő lény alig tette lábát, kapaszkodnak fel hegyek tetejébe s ereszkednek be a föld mélyébe. Ma már a túrista szó a gyermek ajkán is ösmert s túrista mindenki, kit nem hivatalos ügyek, de élvezet visz a szomszéd faluba. Külföldön a túrista terem, nálunk csinálni kell, pedig megnéznivalóban nincs nálunk sem hiány s Kárpátaink képei méltó helyet foglalhatnak el azon albumokban, melyekben Svájc tájai diszlenek. A leghatalmasabb túristagyár, hol állandóan gyártanak, a Kárpát-egyesület, mig az orvosok s természetvizsgálók, a geologusok, mérnökök, menetjegy-irodák csak időszaki gyárak. Igaz, hogy e túristák a valódiaktól nagyon különböznek, hisz azoknak számtalan fajuk, alfajuk, válfajuk s kereszteződésük van s oly nagy köztük a különbség, mint a mily távol állanak egymástól egy hivatott müvész s egy kezdő dilettáns, vagy egy ép eszü ember s egy hóbortos. A valódi túristák nálunk csak elvétve találhatók, rendes tanyájuk Svájc havasi gunyhói, hol hoszu lábaik, széles válluk, szöges topánjaik s kis háti táskáikról könnyen reá ösmersz. Ezek izzadva mennek a Rigire, vagy Pilátusra, hova te kényelmesen vonatba ülve jutsz fel, nem nyugszanak addig, mig minden hegy csucsán ott nem hagyták üvegbe zárt névje gyüket, félig megfagynak a Montblancon, bordáikat törik a Monterosán, vagy a Glockneren s pipára gyujtanak a Vezuv lávájában s tojást sütnek az Etna kráterében. Ezek komolyak, szótlanok, büszkék, magukban járnak, mint a magányos vándormadarak. A túristák más faja a társaskirándulók. Ezek olyanok, mint a társaságban élő madarak, vidámak, csevegők, egyszerre felkerekednek s aztán együtt mulatozva szállnak egy vidékre, melynek gyönyörét együtt élvezik.

Egy ily társas kiránduló csoportról szól „tárcám«, melynek intézője a Kárpát-egyesület, ennek keleti osztálya, s melynek célja Máramaros vármegye megtekintése volt.

M. hó 21-én szokatlan képet nyujtott indulóházunk perronja, nem a rendes indulóházban megszokott szomoru arcok voltak azok, midőn szülő gyermekétől, barát baráttól s kedves imádottjától válik el, hoszu időre egyik, örökre talán a másik, hanem pajzán nevetés hangzott fel mindenünnen s vidám mosoly nevetett le minden ajkról. Ha nem is láttuk volna feltüzve a Kárpát-egylet jelvényeit S. ur hatalmas alakjáról, ki körül az egész vidám csoport sereglett s aki kimagaslott, miként apró dombok közül a hegy s hadseregből a vezér, a zászlóvivő-, tudtuk volna, hogy a csoportocskát, mely alig várja a jelző csengetyü hangját, hogy felszállhasson — a Kárpát-egyesület vezeti, s hogy előtte egy élvezetekben gazdag ut áll.

Az ut Királyházáig fesztelen jó kedvben hamar elmult, s annak második felét Szigetig még vidámabbá tevé a királyházi jó ebéd.

Végre 5 óra után egy hoszu füty tudtul adta, hogy a végcélnál vagyunk. Itt is, mint minden nagyobb kiránduló társaság fogadtatásánál, a mozsárpuffogáson kivül megvolt minden, mi egy hivatalos fogadtatás alkalmával sem szokott hiányzani. Volt fogadóbeszéd, melyet az alispán tartott; fogatok hoszu sora, zászlókkal felékesitett házak, de azonkivül volt, mi nem minden, sőt ami kevés hivatalos fogadtatásnál szokott meglenni — őszinte szivesség. Sziget lakosai (köszönet érte) vetekedtek egymással, hogy kigyakorolja vendégszeretetét a látogatókkal szemben, s akik mint idegenek léptünk a városba, az ösmerkedési est után, (melyen, mint minden hasonló estén, nem hiányzott a toaszt, volt jó kedv, s rosz bor bőven) — mint régi jó barátok tértünk pihenőre kedves házigazdáink fedele alá.

Sziget maga egy igen derék, élénk kereskedő város, mely most kezd magára venni csinos mezt. Mindenfelé épülő házak s ujonnan nyitott egyenes utcák láthatók, bár a város tisztántartását igen megnehezitik azok az elemek, kikugy látszik a keleti piszok közepette szeretnek tanyázni s kik a civilizációnak nagyon nehezen hozzáférhetők. Meglepett, hogy bár a határ szélén vagyunk, ugy

Folytatás a mellékleten.

emliteni az itten alakult zöld-szegélyü szürös és zöld-szalagos kalapu guerilla-huszárosztályt is.

De mindazokból, kik az imént emlitett csapatoknál szolgáltak, vajmi kevesen vannak már életben . . . és szoros értelemben vett akkori szabolcsi honvéd-bajtársaim közül eddig egygyel sem találkoztam.

Egy nap azonban bekopogtat hozzánk *Ibrányi Zsigmond* barátom, bajtársam és rokonom, aki most ugyan itt a szomszéd Kótajban lakik, de 1849-ben az ungvári önkéntes huszárokkal jött táborunkba és csapatja csak a hadjárat vége felé olvadt össze az imént emlitett szabolcsi önkéntes huszárokkal. Az ujabb időben is találkozván vele néha, könnyü volt ráösmernem; de ha 49. óta nem láttam volna, bizony nem tudom, hogy ösmerném meg a tisztes öregben az akkori daliás hadnagyot.

Már másnap ismét egy kellemes meglepetésben részesültem. Pazony is legközelebbi szomszéd helység, sőt maga a Sóstó is tulajdonképen a pazonyi határon van s itt lakik most, aki majd egész életén át a mi vármegyénk hüséges és lelkes bajnoka volt, *Mezössy László*. Aki őt ösmeri, annak mondanom sem kell, hogy azon egy-két óra, mig körünkben mulatott, jól telt le. Utóbb Ibrányi Zsigmond barátom szives volt magával vinni Pazonyba, ahol ismét néhány érdekes órát tölthettünk vendégszerető házánál.

Még előbb azonban családommal együtt kirándultam Ibrányi Zsiga barátomhoz Kótajba. Szép lakása, gyönyörü kertje, ezekben a növényzet ritka »specialitás«-ai, leányai, szobáinak felszerelése mindenféle érdekes és értékes szép tárgyakkal, valóban meglepett.

***

A fürdói ellátás azonban utólagosan nem tartja fenn azon jó szinezetet, melyben eleinte feltünt. Az ételekkel sem mindig vagyunk ugy megelégedve, a tisztaság tekintetében is felmerült egy és más észrevételünk. Az igazságnak tartozunk azon megjegyzéssel azonban, miszerint dr. *Baruch Mór* fürdő-orvos és igazgató (ha nem is cim szerint, de tényleg) minden panaszt készségesen orvosol. És ha egyszer felhoztam nevét, nem szabad elhallgatnom, miszerint ugy társadalmi tekintetben, mint szaktudományával és ennek tapintatos és szerencsés alkalmazásával a közbizalmat, becsülést, szeretetet, tiszteletet kinyerte és valóban ki is érdemelte.

Időjárásunk sok és nagy égi háboruk után csendes, békésre változott. Ma azonban dél felé ismét hallánk távoli zengést és szinte örültünk a nagy hőséget kissé lehütendő esőnek, amely épen most kezd esni.

M. Etele.

Levél Amerikából.*)

Pittsburg, 1888. julius 3.

Igen tisztelt honfitársam!

Mivel tudom, hogy a lelkiatyák nagy türelemmel vannak megáldva, ismeretlen létemre bátor vagyok a fenti megszólitást azon meggyőződésemből alkalmazni, hogy a távolból ennél szebb nem létezik. B. M.-hoz intézett levele olvasásában azt találtam, hogy ön nagyon érdeklődik Amerika iránt és habár kevés a szabadidőm, mégsem hagyhatom kivánságát teljes válasz nélkül. Mint hogy minnél többet szeretnék e levélpapirosra összehozni, mellőzöm a levélirás szabályait

Azon kezdem, hogy *Amerika*, mint nemcsak én, hanem ezeren tapasztaljuk, ***nem oly tejjel, méz zel folyó igéret-föld, mint hajdan volt Palesztina a zsidókra nézve,*** mert itt bizony sem tej, sem méz, hanem csak egyszerü viz, mely rendesen tele van piszokkal, található a folyókban. Sok embernek, de különösen a nehéz munkához szokatlan és edzetelen bevándorlókra nézve ez itten iszonyubb a Zahara sivatagjánál. Itt mindenkitől a ki bevándorol (kivéve azokat, kiknek már meggazdagodott rokonai akadnak) minthogy még »*greenhorn*« (azaz nyelvet és szokásokat nem értő) nehéz, de nehéz munkát követelnek és figyelembe nem veszik azt, hogy tanult-e vagy sem; itt a bevándorláskor mindenki egyforma, mert az angol nyelvet a tanult ép ugy nem érti mint a tudatlan vagy müveletlen. Az európai müveltség itt mitsem ér. A tanult embereknek is hozzá kell fogni a nehéz munkához a vasgyárakban, kőszénbányákban, vaspályák mentén stb. s mondhatom ugy kell huzni az igát, mint nálunk otthon a jármot a baromnak. Adnak fizetést, de meg is követelik a munkát.

A mi a fizetést illeti az munka szerint adatik. A legközönségesebb munkás kap 1 dollár 30, s 1 dollár 50 cent. Vannak munkások, kik már régebben itt vannak s ezek többet kapnak s némelyek 2 dolláron felül is keresnek. Legjobban vannak fizetve a kőszénybányai munkások, kik rendesen 9—10 órai munkájuk alatt 2 dol. 50 c. felül keresnek. Az Európában iskolákat végzett ember, a mint mondám, itt elejéntén nagyon göröngyös utra talál, mely sokszor nem egyet kétségbeeséséből a halál karjába kerget; mert itt vajmi kevés hivatal, vagy oly hely van, hol az ember mindjárt eleintén a midőn még nem tudja az ángol nyelvet, irodai foglalkozásra találna.

Sok kereskedő, órás, deák, irnok, tanitó, jegyző vagy még magasabb hivatalt viselt egyének itt a kőszénbányákban, gyárakban, vaspályán, vagy a mezőkön a legnehezebb munka járma alatt nyögve keresik a mindannapi kenyeret és vagy pénzhiányában (mert a munka nehézsége miatt csak két-három napot képesek egy héten dolgozni a többit pedig pihenésre forditják) vagy pedig szégyen miatt nem térnek vissza hazájukba, hol sorsuk bizonyosan kedvezőbb volna mint itt A tanultabb emberek közül némelyek, kik már némileg megismerkedtek az ángol nyelvvel, felvétetnek pincéseknek, boltos legényeknek, vagy valami könnyebb mesterséget tanulnak, hol fizetésük nagyon csekély s igy csak évek multával vergődhetnek önállóságra. Az európai népnek, ki Amerikát csakugyan igéretföldnek hiszi, csak akkor nyilnak meg szemei, a mikor ide érkezett s látja magát az idegen nép között, kivel beszélni sem tud, egészen elhagyatva s mikor azután a magával hozott pár krajcárja is elfogyott s éhségtől megtámadtatik, egész elszánással fogadja el a nehéz munkát is a mitől otthon teste-lelke irtózott. Minthogy itt a munkát nagyon is megkövetelik: attól való félelemben, hogy abból kiutasitják mindenki méh-szorgalommal dolgozik.

Boldog ország s jólléte biztositva van, melynek ily szabados és szorgalmas rabszolgái vannak! Ha valaki szeretne a negyedik korszak kezdetéről Diocletián császár uralkodása alatt a római melegfürdők épitéseinél alkalmazott keresztény rabszolgák méh-szorgalmáról és odaadásáról fogalmat szerezni: tekintsen be itt akármelyik gyárba, ezek a legjobban hasonlitanak azokhoz s csak az a különbség van talán a kettő között, hogy a keresztényeket a vallás (?) ezeket pedig a kenyérkereset és az annak elvesztése fölötti félelem buzditja a munkára.

Nem egyszer veszem igy közelebbről szemügyre az itteni életet s csak akkor kell sajnálnom igazán az édes hazámat, mely az elhagyatott anyához hasonló. Ez a nép a mely kivándorol ide, ha oly nagy szorgalommal dolgoznék saját hazájában, mint itt dolgoznak, akkor kétségkivül virágzásba hozná a hazáját. Ha az itteni munkarend és szeretet beállana Magyarországon: az, pár év mulva ugy virágoznék, mint jelenleg virágoznak az Egyesült Államok, hol az e. áll. kincstárnoka pár évvel ezelőtt már kijelentette, hogy milliókra rugó feleslegek haszontalanul hevernek az állam kincstárában.

Igaz, hogy Amerika bővelkedik mindenben, a mit csodálni sem lehet. mert itt mindenki dolgozik, nem ugy mint Magyarországon, hol mindenki ur akar lenni. ***Itt pl. oly gazdagemberek is, kiknek három-négy 4-5 emeletes házuk van s igy milliók felett rendelkeznek, egy lovas talyigán járnak s maguk hajtják a lovakat.***

Szolgálókat csak jó módu, nagyobb családoknál tartanak, nem mint nálunk, minden fékezőnek, pályaőrnek, hajdunak vagy szegény sorsu mesterembernek van szolgálója. Nálunk mindenki a legujabb divat szerint akar öltözködni, itt pedig az ezerekkel rendelkező ur is oly egyszerü kopott öltözetben jár, hogy az ember azt mondaná, hogy ennek alig ha van betevő falatja. Nálunk minden szegény sorsu mesterember leánya kisasszony, akit üveg alatt tartanak, hogy a nap szeplőt ne vessen az orcájára (megjegyezve, hogy otthon a fogadott kunyhóban csak inges krumplit zabál) irtózik a munkától s fél az utcán keztyü nélkül megjelenni, nehogy valaki meztelen fehér kezét lássa, vagy a napfény elbarnitsa; itt a jó módu leányok mühelyekben, boltokban, gyárakban egész napon át dolgoznak. Nálunk az utcán csak paraszt ember vagy alsóbb rendü szolgák szoktak valamit cepelni a kezükben, itt pedig, legyen bármily nagy ur is valaki, böröndjét vagy a bevásároltakat maga viszi haza, mert itt nem tudják, hogy mi az a »hordár.« Ez itt ismeretlen fogalom. Itten mindenki a maga saját bérszolgája.

Boldog az olyan ország, amelynek ilyen népe van!

Itt mindenki dolgozik; holott Magyarországon a nép harmadrésze a többieken élősködik és tétlenségben tölti napjait.

Itt az általános nyelv ángol, azonban a német nyelv is nagyon el van terjedve. A szokások itt, minthogy az Egyesült Államok népe mindenféle nemzetből áll, nagyon különbözők, azonban las-

*) Ez érdekes levelet ***Ujlaky János*** lasztoméri ref. lelkész, lapunk barátja, volt szives közzététel végett nekünk átengedni. Ajánljuk a lelkipásztorkodással foglalkozók szives figyelmébe. Szerk.

---

az oláhok, mint oroszok többnyire magyar nyelven s jó magyar kiejtéssel szólitottak meg.

Jul. 22-én a nagy gyülést követő estvén a szinházban tánc-mulatság volt, hol alkalmunk nyilt gyönyörködni Sziget eleganciája s Sziget szépségében. Diskrét akarok lenni s el nem árulom, hogy az előttem ellebegő párok mily gondolatot ébresztettek bennen. Ha azt mondanám, hogy természeti szépsége előnyét Szigetnek elösmerem a mi kis városkánk fölött, de a női szépséget illetőleg Ujhely hölgyeinek kell nyujtanom az előnyt: akadna szigeti, kinek e lap kezébe kerülne s elfogult, nem sikkes embernek tartana, pedig ha elsorolnám az ott lévők nevét, önök is kedves olvasóim abban a véleményben lennének, mint volnék én, ha nem lennék diskrét, ha meg mondanám, hogy hölgyeink közül ott volt — no de nem akarom ama bizonyos ott lévő hölgyeket elbizakodottá tenni, aztán meg azt hiszem, hogy talán nem is vennék szivesen, ha beleegyezésük ellen is ily szépség-harcban kellene résztvenniök s különösen akkor, ha én volnék a pálya biró s nyujtanám nekik a szépségdijat; de hogy a szigeti fiatalság véleményemet osztá megmutatta azzal, hogy mindaddig lefoglalá őket, még a »garde des dames«-ok egész határozott s utolsó erélyes föllépéssel ki nem adták a jelszót a visszavonulásra, de visszavonulás után is, ha nem tudnék ugy hallgatni, mint a hogy tudok, azt hiszem sok kellemes álmot kellene leirnom, minek előidézője az ott lejtett tipegő, bájos arc, vagy barna bajusz volt s ki tudja hánynak hozta szivecskéjét oly rendetlen keringésbe a bál, hogy még Máramaros idegerősitő lege s a gyertyánligeti vasas forrásnak is dolgot fog adni, mig a kis ketyegő mű ismét rendesen fogja verni a tik-tak-ot.

Másnap hoszu kocsi sorban vonultunk a szlatinai sóakna felé, mely Szigettől egy félórányi távolságban van. Ez akna sokkal ösmertebb, mintsem, hogy érdekkel birna annak részletes leirása. A szigetiekkel több mint százra menő társaságot 6-os csoportokban nyelte el a sötét tátongó mélység, melybe gőzsiklón ereszkedtünk le. Egy percnyi sötét ut után, melyen kalauzunk kis mécse alig adott elég világot ahhoz, hogy egymást is felösmerjük, (dacára, hogy a kölcsönös félelem bizalmas közelségbe hozott) sajátságos tulvilági fény szürődött be, száz mnyi mélyen megláttuk magunk alatt a villamfényben tündöklő akna alapját, majd apró feketés pontok tüntek föl: a hangya szorgalmu munkások, kik e földalatti kisvilág, e sóország lakói s kalapácsaik ritmikus ütése amint a só darabokat választják el, felhatolt hozzánk, végre 2 percnyi légi ingó utazás után e földalatti só ország talapjára léptünk. Mindenkin meglátszott a meghatottság, ugy tünt föl az akna, mint egy mérhetetlen nagyságu föld alatti bazilika. Talapzata s falai, mint egy tündérmesében leirt kristálypalota fénylettek, fejünk fölött a magasban lassankint kibontakozott a Kárpát-egyesület lámpákból összeállitott fénylő jelvénye, s megszólalt a himnusz hangja, mely ugy hangzott el e magas sóépitményben, mint egy templomi orgona, s akkordjai soká vibráltak a magas boltivek hajlása alatt. Kedves csicseróném (egy ott alkalmazott bányamérnöknek fiatal csinos neje, kit még akkor is csinosnak tartanék, ha e laphoz rokoni kötelék nem füzné) vezetett végig e földalatti országban, hol a villam fénye mellett folyton hangyaszorgalommal munkálkodik a sok száz félmeztelen alak, hoszszu sávokra árkolva körül a sódarabokat, melyeket aztán aláékelve kiemelnek s négyszögü darabokra felosztva szállitanak a felszinre, honnan aztán asztalainkra kerül s a szerelmes szakácsné, midőn mélyen benyul a sótartó fenekére, nem is gyanitja, hogy mily fáradságba, mennyi munkába s kitudja hánynak életébe is került az, mig az elpazarolt sódarabka a föld mélyéből az asztalra vándorolt s az elsózott leves fölött boszankodó menyecske talán szitkokkal illeti még azt a fáradó alakot is, ki meggörnyedve ásta azt ki az akna fenekéről. A kis munkás-köztársaságban, melynek feje De Adda Sándor bányanagy, szigoru törvények vannak, minek köszönhető, hogy dacára a csekély fizetésnek, eléggé megelégedettek s jólétben élnek. A megtelepülők számára kis házat épitenek, melyet aztán lassan vonnak le fizetésükből, szeszes italt csak bizonyos mennyiségben kapnak s pedig saját pincéjükből. Vannak önsegélyző egyesületeik s külön ünnepnapjaik, különösen a Kunigunda-nap, midőn a földalatti akna mélyében lévő só-oltártól száll fel az ima s az áldozat az akna védőszentjéhez.

Ismét müködésbe hozták a fölvonó gépet s a sötét nyilás szájában csakhamar fölszinre jött egyik ismerős alak a másik után.

Ott állottunk ujra az akna nyilása előtti sómagaslaton, melyen az elszórt kockákból összeállitott só-piramisok ugy tündöklöttek a fénylő napon, miként csilloghat északon a jéghegyek kristály-sziklája. Már fel is ültünk az apró vasuti kocsikba, melyek a Graedl fürészgyárába szállitottak s még mindig szemeink előtt lebegett a csodás kép, melynek benyomását nem egyhamar feledjük el, midőn sülyedő kosarunkban a tündér fényben csillogó só-bazllika kupolájáját először pillantottuk meg, fülünkbe visszhangzott a kalapácsok ütemszerü csengése s a föld alól felhallani véltük a himnusz hosszan elnyuló melódikus hangját, midőn egy ujabb zaj vert föl ábrándozásaink-

sanként az ide bevándorolt nép elángolosodik s elsajátítja a benszülöttek szokásait.

Még sokat irhatnék, de miután a foglalatosságom megakadályoz abban, engedelmével bezárom a levelemet azzal a hő óhajtással, bárha mielőbb megláthatnám még egyszer az én szép hazámat, melyet csak most tudok igazán szeretni.

Tisztelő honfitársa: **S. S.**

Vármegyei ügyek.

A M. É. K. V. vezérigazgatósága a vm. közig. bizottságának meghallgatása után a 4-ik számu vonatnak a b.-szerdahelyi 199. sz. őrháznál ezután való megállását további intézkedésig beszüntette.

——

A **küteges hagymáz** (a tifusznak egy faja) mely a vármegyénk területén vasutépitéssel foglalkozó gácsországi munkások soraiban kezdett járványszerüleg fellépni, a legujabb hivatalos jelentések szerint, enyhe lefolyásu s már szünőfélben van.

——

A honvédelmi m. kir. minister a vármegyéhez intézet leiratában tudatta hogy az 54. gyaloglandárnak ez idei fegyvergyakorlatai nem vármegyénk alvidékén (Szerencs és Megyaszó határában) hanem Kassán fognak megtartatni.

Hirek a nagyvilágból.

Bosznia jubileoma. Ma egy hete mult tiz éve annak, hogy az osztrák-magyar hadsereg 27. vadászzászlóaljának egy százada s a 7-ik huszárezred egy százada a török-bródi vámháznál átlépte a Szávát, s ezzel kezdetét vette Bosznia okkupálása.

»Krisztus a Kálvárián«. *Munkácsy Mihály*-nak e remek festménye ép ugy mint a többi nagy képei Amerikába vándoroltak. Érdekes, hogy e képet is Vanamaker filadelfiai lakos vette meg, ki tudvalevőleg a »Kristus Pilátus előtt« cimü festménynek is birtokosa. Vanamaker e második Kristusképért is 500000 frankot fizetett a müvésznek.

Freycinet, francia hadügyminister, Meudon közelében megszemlélte a léghajózási katonai állomást. Nagy érdekkel nézte a kormányozható léghajót, melyben négy tiszt szállott föl a chalais-i teleprol. Freycinet a tapasztaltak fölött teljes megelégedésének adott kifejezést.

Fránciaország a tuniszi vizeken hajórajt összpontosit s nagy számban koncentrálja szárazföldi csapatait. E hadi mozgalmakat Törökországban arra magyarázták, hogy Franciaország Tripolis elfoglalására készül.

——

Hirek az országból.

A Szt.-István-napi népünnep alkalmára nagyban készül a fővárosi rendezőség. Többek között rendeznek egy látványos történeti diszmenetet is, melyhez a megkivántató seregnyi személyzetet a honvédség szolgáltatja. Az idei népünnepre vonatkozó mindennemü felvilágositásokkal *Goreczky Zsigmond* bizottsági jegyző szolgál (Budapesten, Ujvárosház I. em. 17. sz.)

A segesvári csata emlékére f. hó 2-án a székely-kereszturi templomban gyászistenitisztelet tartottak, melyen több oláh pap is részt vett. *Haller* hazafias beszédében megemlékezett a csata hőseiről, közöttük *Petőfi* Sándorról is.

Királynénk szülei: Miksa bajor herceg és neje e hónap 28-án ünneplik meg gyémántlakadalmukat Possenhofenben. E családi ünnepen résztvesznek a királyi pár s Valéria főhercegnő is.

Különböző állatbetegségek nagy mértékben uralkodnak kölönösen a szomszéd Szabolcs és Gömör vármegyékben. és nem hogy szünnének, hanem folytonos terjedésükről tudósitanak. Főként a lépfene és pedig ugy a szarvasmarhák, mint a sertések között is a ragadós sertés orbánc pusztitanak. Gazdáinkat intjük, hogy óvatosak legyenek. Vármegyénk még eddig tiszta, de egy állati ragadós betegség betörése óriási károkat okozhat másként is silányul álló gazdasági viszonyainkban.

Különfélék.

(**Rudolf trónörökös**) Őfensége, Galiciából jövet kiséretével együtt f. hó 2-án d. u. az ujhelyi vasuti állomás restaurációjában költötte el ebédjét. Még az nap d. u. a személyvonattal Kassára tovább utazott.

(**Személyi hirek**). *Halmi László*, a s.-a.-ujhelyi k. r. társház főnöke s a nagy-gimnázium igazgatója a kegyes tanitórend nagykáptalanja által hasonló minőségben Vácra helyeztetett át. Sátoraljа-Ujhelybe az ekként megüresedett házfőnöki és igazgatói székre dr. *Ormándy Miklós*, a szegedi főgimnázium egyik jeles tanára választatott meg. A távozót isten áldja — az érkezőt isten hozza! **Dr. Ruzicska Kálmán**, vármegyénk jeles szülöttje, kir. tanfelügyelő, rokonai és barátainak meglátogatása végett pár rövid napra Zala-Egerszegből Ujhelybe érkezett. — **Pia nővér**, a helybeli „Carolina« intézetnek egyik kivalóan képzett tagja, aki legutóbb az óvóiskolának volt párját ritkitó, ügyes vezetője, S.-a.-Ujhelyből áthelyeztetett. A kis gyermekek ragaszkodó szeretete, a szülék hálás elösmerése fogja elkiserni a »kedves nővér«-t uj állomására.

(**Ujhely közegészségügye érdekében.**) A nyári időszakban, midőn a járványoktól való alapos félelem a hatósági közegek tevékenységét kétszeresen veszi igénybe; nehogy egy elmulasztott intézkedés legbecsesebb kincsünket, egészségünket veszélyeztesse, csak dicsérettel emlékezhetünk meg Dr. *Szepessy Arnold*, S.-a.-Ujhely város derék orvosának ama szakjelentéséről, melylyel intéző közegeink figyelmét városunk egészségügyi hiányainak mindnyájunk által ösmert káros és tarthatatlan tényezőire fölhivta; abbeli reményünknek adva még kifejezést, hogy ez uton is azoknak mennél előbbi elháritásához legalább kis részben mi is hozzájárulhattunk. Nevezett városi orvos, tisztelt barátunknak a járási főszolgabiróhoz intézett jelentése a többek között igy szól: „Mindenek előtt sajnálattal kell ama mostoha közegészségügyi helyzetünkre utalnom, melyet személyes beavatkozásom által városunk egészségügyének gyökeres átváltoztatása nélkül javitani képes nem vagyok; városunkat a *Rongyvá* kiszáradt, miazmákkal telt medre annyira fertőzi, hogy ez magában véve is elégséges arra, hogy járványt előidézzen, csatorna rendszerrel vizvezeték nélkül épült városunk területén, az ürülékek azokba be vannak vezetve anélkül, hogy az elvezetésről gondoskodva lett volna, és igy a lakóházakat és utcákat büzös kigőzölgésükkel fertőzik. *Ivóvizünk* nem elegendő, annyira nem, hogy a fő-utca közkutja a forró nyári időben az ivásra szükséges elegendő vizet sem szolgáltatja. Ezen alapbajok orvoslása nélkül mindnyájunk egészsége forog veszedelemben, és bármely hatósági intézkedés a törvény által megszabott célt el nem érheti, mert a dezinficiáló szerek nem képesek a felsorolt tényezők által terjesztett kóranyagot megsemmisiteni. A nyári időszakban szükséges óvóintézkedéseket következőkben eszközöltem: a közhelyek, a bérkocsik állóhelyei hetenkint háromszor karbol oldattal dezinficiáltatnak; az egyes házaknál talált egészségügyi rendellenességek tek. főszolgabiró urnak szemle-jegyzőkönyvileg följelentetnek, s a piacot, különösen éretlen gyümölcsre való tekintetből gyakrabban megvizsgálom és már eddig is több esetben elkoboztattam; a hus-szemlét és a halpiac vizsgálását a városi állatorvos naponta teljesiti. A Rongyva felett épült árnyékszékek összeirása e napokban eszközöltetett és a jelentés a tek. főszolgabiró urnak be fog terjesztetni. Mindamelett, hogy tek. főszolgabiró ur közegészségünknek általam felsorolt eme hiányaira és azok orvoslására a városi képviselőtestületet már fölhivta, szükségesnek tartottam azoknak e jelentésemben is kifejezést adni; mert ezen hiányok gyors orvoslását: városunk közegészségügye javitásának alapfeltételéül tartom.» De addig bármely hatósági intézkedésnek is kellő hatása nem lesz, mig közönségünkben az egészségügy iránti érzés gyökeret nem ver, s mindenki saját hatáskörében a köztisztaság felett őrködni nem fog; mert csak karöltve vagyunk és leszünk képesek városunk egészségügyét ama szinvonalra emelni, melyet nemcsak a törvény; de saját érdekünk, egészségünk fentartása mindnyájunktól megkövetel.

(**Rendőrségünk figyelmébe.**) A közkórház előljáróságától panasz érkezett hozzánk amiatt, hogy a beteg-szobák tőszomszédságában lévő »*Rigó*« és »*Fecske*« korcsmákban a záró-órákat nem respektálják. Az éktelen lárma, mely a betegeket pihenni, az egészségeket nyugodni éjfélen túlig nem engedi, csak a rendőrséget hagyja *aludni*. Feltéve, hogy e sorok az alvó rendőrséget felébresztik, kérjük annak *fejét*, a városi főbirót, hogy ne kimélje a városi rendőrség *tőleit* sem, vonja kérdőre a multért s tegye felelőssé a jövendőre. Tett intézkedéseiről pedig legyen kegyes értesiteni e nyilvános panaszban érdekelt városi közönséget is.

(**Környülmetélt tornyocskák.**) A S.-a.-Ujhelyben lévő, u. n. autonom-orthodox izr. hitközség temploma a szinház-utcában már tető alá került. A szögleteket, mint a propileumot is karcsu tornyocskák teszik ékesebbé. E tornyocskák fedélzetének bádogos munkája gombokban végződik, melyeken rudra tüzött csillagok is fényeskedtek. E csillagokat most lerazirozták, mert az *ungvári bölcs rabbinus* szerint azok a csillagok oda nem valók. Régi dolog, hogy a zsidók nem értenek a mü-épitéshez. Azért bölcs Salamon is idegen nemzetbelire, Hirámra, bizta a Moriah-hegyi templom felépitését, melyet az akkori zsidó nemzet csodálandó remeknek talált. Ezen a templomon voltak ragyogó csillagok. Hja! Azóta sok viz elfolyt a Jordánon. Azoktól az időktől ma már annyira vagyunk, mint van bölcs Salamontól *Löw Lázár*, akinek a lelke koronkint Ungvárról még haza-haza jár. *Mugen-Duvedl.*

(**Elitélve**) *Schwarcz Eszter*, barancsi születésü Deutsch Ábrahámnál szolgáló cseléd mult évi november 22-én estve bárátnőjét *Ecker Esztit*, ki Lichtman Mór ujhelyi szappanosnál szolgált, meglátogatta, de Esztit hon nem találván, eszébe vette, hogy felőle Lichtmanné rosz hireket terjesztett s elhatározta, hogy csak azért is meglopja. Ismerős lévén a házban, jól tudta, hogy ott a pénzt hol tartják. A konyhából nyiló szobában elhelyezett komót kulcsát a másik szobában, hol az öreg Lichtmann aludt, megtalálva, a komótot felnyitotta s onnan egy bádogszelencét, melyben 1000 ft volt, ellopott. A lopás után Schwarcz Eszter haza ment anyjához Barancsra, s ennek 250 ftot átadott, azt állitva, hogy a pénzt szeretőjétől, Grosz Ignáctól kapta. A gyanu a lopás után Ecker Esztire, a Lichtmanék szolgálójára esett, kit is emiatt letartóztatták; azonban november 25-én Schwarcz Eszter Ujhelybe jövén, Teich Ignácnál ruhanemüeket vásárolt s egy 50-essel fizetett, mi Teichnak szemet szurt s feljelentést tett a szolgabiróságnál, Scwarcz E.-t letartó-tatták, nála azonban pénzt nem találtak. Időközben a l.-mihalyi csendőrség özv. Schwarcz Ignácnénál házmotozást tartván ott az ágy alatt lévő burgonya közt 237 ft 70 krt talált. Schwarcz Eszter a vizsgálat során makacsul tagadta, hogy a lopást ő követte el s a legkörmönfontabb meséket rögtönözte, hogy a gyanut magáról elháritsa s midőn a csendőrség, anyjánál a 237 ftot megtalálta, azt állitotta, hogy ezt Ecker Eszti adta át neki s ennek következtében Ecker Eszti 5 hónapot ült vizsgálati fogságban,

---

ból, gépek zakatolása, kalapács csengés, élénk fájdalmasan segélyért sivitó hangok, amint egy délceg gerenda erős sudarát, mely havas hegyek magaslatán századokon át dacolt vihar s cikázó villámokkal — egy pillanat alatt 8—10 darabra szelte át az éles masina-fürész. Aztán ott hevert előttünk tehetetlenül e fa-hulla; a fürészpor, mint kiomló vér vette körül hatalmas testét, neki állottak a segédek kis- és nagyfürész gépeikkel s pillanatok alatt száz részre boncolták fel. Gerenda, deszka. léc, karók különböző alakja s fogpiszkáló lett a hatalmas alak, mely képes volt dacolni a természettel, de meghajlott az emberi erő előtt, s mely egykor bércedről egy országot láttál lábaid alatt, ki tudja, mely alacsony oláh viskó tetején, mint léc vagy zsindely, nyomorult szú által emésztetel meg, vagy büzhödt kocsmai légben asztal lész, s kit a feslő hajnal először csókolt homlokon, kristály tiszta esőcseppek érintettek, s az ég hangjait hallgattad, pislogó olaj mécs világa ér majd, büzös pálinka áztat, s részeg emberi ostoba beszédet kell majd hallgatnod türelemmel mindaddig, mig egy markos könyök szét nem tör, hogy darabjaiddal fejen kolintsa mámoros társát, s aztán pihenhetsz, mert megboszultad magad az embereken, kik lehoztak trónod magaslata, a bércek ormáról, hogy kegyetlenül szétdarabolják testedet kinzó eszközeikkel. Lehet, hogy más darabkád szerencsésebb, s padló lesz, melyet szép hölgy pici lába tapos, vagy nyugvóhely s testedet érintheti a szép nő leomló illatos haja, s ellesheted az ábrándozó gondolatok s kedves álmokat, háboritlanul nézheted a bájos arcot, s felszivhatod a szerelmi könycseppeket, mik a félig lezárt hoszu szempillák alól, mint rengeteg sötétjéből a kristály tiszta patak ömlenek le s talán egy arra érdemetlen hütlen kedvesért.

Oh, de meneküljünk e kép elől, melyet gondolatunkban még soká tudnánk különböző változatokban szőni, meneküljünk a zugó, zaklató gépek közül oda, hova egy kellemesebb hang, tányér s pohár csengés hiv s hol Gröedl ur s bájos neje, a kedves házi asszony, lukulusi lakomával várnak.

De e lakoma kirándulásom legérzékenyebb része, s gyomrom mélabus sóhajt hallat, midőn e sorokat irom. Ösmered-e olvasóm a túrista gyomrát, e gyomrot, mely bele találja magát minden helyzetbe. A pásztorgunyhóban a fekete rozs kenyeret tortának nézi, s dus lakomát szerény ebédként fogyaszt el — csak egy helyzetet nem tür, s ez a koplalás. Alig csendült meg a pohár, vonultak az asztal körül a csinos kiszolgáló leányok nemkevésbbé szép tartalmu tálakkal, alig hangzott el nehány tószt, s alig volt időnk a környezetünkben lévő hölgyek elégedett mosolyában, s bájos házi asszonyunk kellemes arcában gyönyörködni, elhangzott a lokomotiv kérlelhetetlen sipja, s pár perc alatt kiürült a terem, s mi fájó pillantással kénytelenek voltunk bucsut mondani, az éppen befőttös tálak társaságában bevonuló szép piros rántott csirkének, — vigasztalhatatlan lennék még most is, ha nem sikerült volna a legédesebb csemegét, bájos házi asszonyunkat Rónaszékre magunkkal elvinni. Várj tehát egy percig kegyetlen kis mozdony, te ki még most, midőn ily apróság vagy — valósággal gyermekjátékszer — s már is oly kérlelhetetlen, várj egy pillanatra s aztán — tovább Rónaszék felé.

dr. H.

(Vége köv.)

teljesen ártatlanul. Egy szerencsés véletlen elvégre is a büntettet teljesen földeritette*); nevezetesen a fogházban levő rabnők közt hire terjedvén, hogy Schwarcz Eszter magánál pénzt rejteget, egy Hamar Mari nevezetü rabnő f. évi ápril 30-án Schwarcz Esztert játszás ürügye alatt magához ölelve végig lapogatta s észrevette, hogy Eszter bal hónalja alatt valamit rejteget, bekiáltotta az őrtálló börtönőrt, kinek felszólitátára Schwarcz Eszter előmutatta a csomagot, melybe 850 ft volt elrejtve. Schwarcz Eszter még ezután is tagadta a lopás elkövetését s Ecker Esztit gyanusitotta azzal, de a bizonyitékok lesujtó ereje alatt végre is megadta magát s a vizsgáló biró előtt töredelmes beismerő vallomást tett. A f. hó 2-án megtartott végtárgyaláson beismerő vallomását visszavonta s ujból az Ecker Eszti féle mesét adta elő mondván, hogy a vizsgáló biró előtt csak azért ismerte be a lopást, hogy a folytonos kihallgatásoktól megszabaduljon. A törvényszék azonban csavargásainak helyt nem adva, *Schwarc Esztert 3½ évi fegyházra itélte.* Sulyositó körülményül tekintette, hogy hazudozása miatt Ecker Eszti teljesen ártatlanul, öt hónapig szivta a börtön levegőjét. Özv. Schwarcz Ignácné orgazdaság büntette miatt állott a törvényszék előtt. Mivel azonban ellene bizonyiték fel nem merült arra nézve, hogy a leányától kapott pénz lopott voltát tudta volna — a vád alól felmentetett.

(**Sajtóper.**) *Németh László*, s.-pataki ügyvédő és a ref. főiskolának jogigazgatója a „Zemplén" f. évi ápril hó 1-én kiadott 14. számában napvilágot látott nyilt levél miatt K—y S., s.-a.-ujhelyi lakos ellen a sajtóper rágalmazás cimén a kassai kir. törvényszék előtt meginditotta.

(**A hadgyakorlatok**) pár nap mulva megkezdődnek és a Kassán lévő immár koncentrált ütegek a jövő hét elején Forró-Encsre vonulnak.

(**Április—Augusztusban**). Az elmult hétnek igazán bolondos volt az időjárása. A hét elején fulasztó hőség (28°. R. árnyékban), a közbejött viharok, jégeső tegnap már leszoritották a higanyoszlopot 12°. fokig. Az időjárás ily rohamos változandósága közegészségünkre se lesz jó hatással.

(**A megyaszai hajtóvadászat.**) Nem fenevadakról, hanem fájdalom, még a dúvadnál is vadabb emberről van szó. *Oláh András*, megyaszai jómódu telkes gazdát bizonyos lóhistória miatt megidézte az egri kir. törvényszék. *Oláh András* a hozzá eljutott idézvényre füle-botját sem mozditván, elle nében kiadatott az elfogatási parancs, a melynek végrehajtásával a gesztelyi csendőrőrsöt bizta meg a szerencsi járás főszolgabirája. *Fridman Jakab* s még egyik társa, afféle próba-csendőr, a mult hétfőn, reggeli 4 óra tájban, beállitottak a hurokra szánt fél udvarára. *Fridmann* csendőr ösmervén emberét, a kivel volt már a csendőrségnek kázusa, kellő óvatossággal fogott kritikus feladatához. Csendőrtársát az ablakhoz állitotta, ő maga pedig *Oláh András* szobájába lépett, de abban a pillanatban Oláh forgópisztolyából jobb vállán találva, lerogyott s pár percig tartó halálos vergődés után kimult. Őrtálló bajtársa futásban keresett menedéket. A hir hallatára *Szentmihályi Lajos* csendőrfőhadnagy Ujhelyből, megtéve a kellő rendelkezéseket, rögtön a szerencsétlenség szinhelyére utazott. A gyilkos, lelkiismeretének furdalását nem érezve, a kukoricásokba menekült s ottan bujdokolt. A vidékről összevont 20 főnyi csendőrség nyomon követte s három napig tartó üldözés után végre zsákutcába szoritotta. Minthogy azonban a kainlelkületü ember még ekkor sem adta meg magát, a csendőrség sortüze által leterittetett. (Más verzió szerint az üldözött már menekülést nem látva, saját fegyverével oltotta ki bünös életét. Szerk.) A szerencsétlen Fridmant, aki hiven teljesitett kötelességének esett áldozatul, általános részvét mellett temették el Megyaszón az ottani izr. sirkertbe.

(**Hét vármegyére szóló volt**) az a jul. hó 28-án városunk s vidéke fölött is végig sepert vihar, melyről már mult számunkban tettünk említést. *Széphalomról* irják, hogy ott a házakban s a mauzóleom parkjában, különösen pedig a le aratott életnemüekben kiszámithatatlan károkat okozott s ugy Széphalom, mint *Bányácska* határában a jég a kukoricásokat tönkre verte. Különösen nagy erővel zudult a jég Bányácska határára, ahol a zimankó után még másnap reggel is lehetett látni mogyoró nagyságu jéggolyókat. *Gálszécsről* jelentik, hogy ottan, mint a szomszédos *Dargón* is, több viskót rombolt szét a zivatar. *Kassán* rémitő erővel tört ki s pusztulást hagyott maga után mindenfelé. A Széchenyi-ligeten százados fákat derékon tört ketté vagy gyökerestől tépett ki. *Homonna* és *Nagy-Mihály* határában a jég oly erővel zuhogott alá, hogy a legelő marha bőgve menekült istálójába. *Szatmár, Ugocsa, Máramaros* vármegyékből az ugyanakkor ottan is dühöngött vihar pusztitásáról szintén szomoru hirek érkeztek.

(**Jégverés.**) *Czigándról* értesitettek bennünket, hogy ottan f. hó 2-án délután óriási jégeső volt. A galambtojás nagyságu jég e jobb sorsra méltó község határának még aratatlan tavaszi buzáját, árpáját, ugyszintén a kapás növényeket is egy rövid negyedóra alatt pozdorjává tette. Amit az árviz megkimélt, elrabolta a jégverés. Csatás hirü *Harangodról* ugyanazon kelettel szintén sok kárt okozott égiháborut jelentettek.

(**Interpelláció.**) Nagy-Mihályból kérdezi egy jó erkölcsü kukorica-csősz S.-a.-Ujhely város megmondhatójától, hogy van e tudomása arról az éktelen deszka-bódéról, mely a Rongyva-kőhid keleti végén minden jóizlésü embernek, még afféle putris-cigánynak is, már évek óta szemet szúr s mely az általános balhiedelem szerint S.-a.-Ujhely város tulajdonának tartatik? És ha van, nem lenne é hajlandó áruba bocsátani — ő megvenné tűzrevalónak, kukoricát sütni. Válasz fizetve — apróp énzzel.

(**Piac-áthelyezés**). S.-a.-Ujhely város képviselőtestülete mult hó 28-án tartott ülésében elhatározta, hogy a közpiacot áthelyezi a Kossuth-térre, egyszersmind kötelezőleg elrendelte, hogy a kofa-népség minden néven nevezendő pereputyát uj állomásán már formásan kiállitott bódékban helyezze el. Az ekként felszabaduló „Széchenyi-tér" izléses parkká fog átalakittatni, melynek egyik ékessége lesz a nemesi fölkelőknek (insurgensek) alapos renoválás alá kerülő emlék-oszlopa.

(**A sárospataki ifjuság**) által a Kossuth-kerti tánctér betetőzése javára rendezett nyári táncmulatság mult hó 22-én tartatott meg, igen szép közönség részvételével. Délután a Kossuth-kertben, szabad ég alatt vette kezdetét a tánc s innen este a lehető legjobb kedvben ment fel a város pezsgő vérü fiatalsága a városháza termeibe, hol a legvidámabb kedélylyel s kiapadhatatlan jókedvvel folyt a tánc, mig a szánalmat nem ismerő, kegyetlen szivü mamák az éjfélutáni órákban a mindkét nembeli fiatalság sajnálatára, annak könyörtelenül véget nem vetettek. Az első négyes alkalmával a következő hölgyek neveit sikerült koszoruba foglalnunk: Ardey nővérek, Elek Juliska, Eperjesy Ilonka, Fehér Etelka, Katona Mariska, Kérészy Emma, Kiss Jolán, Maraszka Vilma. Matuszka Paulin, Mester nővérek, Nádaskay Mariska, Nagy nővérek, Pavletics Vilma, Rácz Albertné, Ruda Teréz, Somossy Boriska, Stépán Olga, Szinyei Mariska, Szunyoghy Vilma, Trojna Mariska, Zombory Margit k. a. Felülfizettek: Ardey Lajos 1 frt, Opitz Sándor 50 kr., Palcsó László 1 frt, Polónyi Elemér 20 kr., Púza Sándor 50 kr., Rácz Albertné 50 kr., Trócsányi Bertalan 1 frt, Trojna Ferencné 20 kr., Vitek testvérek 50 kr. Bevétel volt 71·71 ft, kiadás 70·03 ft; a fenmaradó tiszta jövedelem, a mult évben ugyan e célra bejött összeghez csatoltatván, a sárospataki népbankban helyeztetett el. (Mult számunkba elkésve érkezett. Szerk.)

(**Gyilkosság-e vagy öngyilkosság?**) *M.-Izsépről* megbizható kezekből vettük a következő tudósitást. Mult hó 31-én *Biste* községben *Szarvas István* telkes gazdának ugyanazon nevü 12 éves fiát egy félrébb eső helyen, közel a helységhez három darab juharfának összehajló árnyékos ágain egy vászontarisznyácska madzagára felakasztva találták meg az arrajárók. A hullarészek már annyira feloszlásnak indultak, hogy a jelekből következtetve a szerencsétlen fiu legalább is 8—10 napig függhetett az árnyas fák galyain. Feltünő a dologban az, hogy az öngyilkos (?) holttestéhez közel, valami döglött állat hevert az árokban, igy a járók-kelők figyelmét teljesen elvonta a fiu-hulla büzétől. A hullát, mint fent irva van, esteli 7 és 9 óra közt találták meg, és tarthatatlansága miatt már f. hó 1-én reggel 10 óra tájban apja és mostohaanyja a kajatai ref. lelkész és a m.-izsépi tanitó által eltemetették. Az esetről *E. I.* tanitó rögtön tüzetes jelentést irt, s azt a szolgabirói hivatalhoz leendő eljuttatás végett e bistei birónak átadta. A biró nem teljesitette kötelességét. A lepecsételt jelentést a temetés utáni napon Szarvas István házában találták meg. Kérjük a vizsgálat elrendelését.

(**Halálos ütés.**) G. lukai bérlő kocsisai: Fidrán András és Bányácski Pál julius 4-én butort szállitottak Kis-Kövesdről Lukára. Magától értetődik, hogy a butorszállitás nem eshetik meg pálinka-ivás nélkül. Tehát Fidrán András és Bányácski Pál a »rakodás« közben derekasan ittanak vala, az ivástól aztán megszilajodtak, s először csak ostorral kezdték egymást csapkodni, majd az a gondolata támadt Fidrán Adrásnak, hogy *nyomatékosabban* lehet alkalmazni a kapát az ilyen manővernél, kapára kapott tehát. De Bányácski Pált sem »költötte a gólya!« A kapa csakhammar az ő kezébe került s ugy *búbon* teremtette azzal Fidrán Andrást, hogy csak úgy terült belé, s lábra sem állt szegény feje többé, mert a kemény ütés következtében julius 31-én jobb létre szenderült. A vizsgálat megindittatott.

(**Vizbefultak.**) *Terosinszky Erzsébet* és *Örösi Erzsók*, tokaji szolgáló leányok, a Tiszán csolnakázván, csolnakjuk felborult s menthetetlenül a hullámokba vesztek. Hulláikat T.-Eszlárnál fogták ki. *Tarczalon*, Adonyi Mihály 13 éves fia és Dajka Ferenc fürdés közben a Taktába vesztek. *K.-Toronyáról* irják, hogy az ottani szőlőhegyen, az u. n. Fischerkében Kiss Mariska nevezetü 4 éves leány a kutba bukott s belefult. *Szomotor* határában pedig egy felismerhetetlenségig oszlásnak indult férfi holttestét fogták ki a Bodrogból.

(**Mulatság a vidéken**) *Tokajból irják lapunknak*: Tüzoltó egyesületünk mult hó 29-én tartotta meg a város melletti »Bakony« nevezetü erdőcskében nyári táncmulatságát. Az esős, szeles idő, de még inkább az »Anna«-bálok miatt is, a vidék ezuttal kevésbbé volt képviselve, mint szokott lenni, a helybeliek azonban most is, mint mindig számosan ellátogattak. Hogy a mulatság kedélyes fesztelen volt s hogy szép hölgyekben s az ő szeretetreméltó lekötelező gondoskodásuk folytán jobbnál-jobb enni-inni valókban (no meg toasztokban is) nem volt hiány, az gondolható. Az anyagi eredmény miatt sem panaszkodhatnak tüzoltóink (kik mellesleg mondva meg is érdemlik, hogy pártoltassanak) Viszont mi is, mulató közönség, meglehetünk elégedve, mert derék tüzoltóink fáradhatatlan figyelmességük következtében oly kellemes estét töltöttünk, melyre bizonyára mindenkor örömmel fogunk visszaemlékezni. De nemcsak az erdőcske csinos diszitése, táncmulatságok rendezésénél állják meg helyüket a mi tüzoltóink, hanem ott is hol rájuk a legnagyobb szükség van, tüzvész alkalmával. A közel hetekben volt alkalmunk erről kétizben is meggyőződhetni. Mindkét esetnél a sürün összeépitett házak, zsindelytetők fölötte alkalmasak voltak arra, hogy a tüz tovább terjedjen; csak is az ő kitartó, elszánt s fáradtságot nem ismerő tevékenységüknek köszönhetjük, hogy elkerülhettük a katasztrófát. Városunk polgársága méltányolni akarván tüzoltóinknak eme sikeres fáradozását bankettet rendezett tiszteletükre, mely alkalommal szép tósztokban szavaztak elösmerést ft. *Bergler Gyula*, s a páratlan főparancsnok *Székely Károly* a derék tüzoltóknak. Hölgyeink pedig, hogy megmutassák mennyire tudják becsülni az egyesületet, mely minden haszon s elősmerésre való kilátás nélkül egyedül felebaráti szeretetből siet s kockáztatja életét felebarátjainak élet- s vagyonbiztosságáért, élükön *Székely Károlyné*, özv, *Ambrózy Antalné* s *Zákó Emma* urhölgygyel, gyüjtést inditottak tüzoltó-zászló vételére. A gyüjtés eddigi szép eredménye 150 ft. Az egyesületi zászlót a 10 éves fennállás emlékünnepekor fogják felszentelni. **y. l.**

(**Anna-bál.**) Mult hó 29-én volt az erdő-bényei fürdőben a szokásos Anna-bál, melyen ugy a helybeli mint a vidéki inteligencia is szép számban volt képviselve. A táncnak talán kivilágos kiviradtig sem szakadt volna vége, ha egy sajnálatos hajbakapás, azután flaskóröpülés, fejbezuzás s hasonló idilli intermezzók a fesztelen jókedvet meg nem akasztják. A páros-tusakodás bajnokai, fájdalom, a müveltebb osztályból valók, pláne hivatalnokok. (Ide a nevükkel! Szerk.) A csete-paténak talán végzetes lett volna a csattanója, ha a mulató társaság szépei, szabin-nők módjára, közbe nem vetik magukat s ideje-korán ott nem termenek a bényei kakas-tollas őrangyalok.

(**Vörös kakas**) f. hó 1-én, éjfélutáni 2 órakor az o.-liszkai lakosságot tüzi lárma és vészharang kongása riasztotta fel mély álmaiból. Különös szerencse, hogy az idő csendes volt; mert tekintve azt, hogy az életnemüeket most takaritják be az udvarokra, kertekbe s rakják kazlokba, nagy károk eshettek volna. Igy két ház égett le. A tüz keletkezésének oka még eddig kideritve nincs. **r. l.**

(**Lépenragadt szélhámos.**) *E.-Bényéről irják*: Egy magát beszterczi illetőségünek hazudó **H. B.** nevezetü szélhámos (35—40 éves lehet) vetődött a mult héten községünkbe, még pedig fürdőző szándékkal. Főispánról, alispánról csak ugy »per tu« diskurálván, lépre csalta községünknek jóhiszemü intelligenciáját s napokig tartó vendégszeretetben részesült. Mikor aztán »per bácsi« »per öreg« (ezt a miniszterelnökről mondotta) jóizü hazudozásai közben beutaztatta velünk a hony-hazát Kárpátoktól-Adriáig, bellebezte magát „egy kis üditő tejkurára« az enyhe árnyat adó bényei fürdőbe. Ott azonban az »ipsét« füle-gallérján csipte a rend-embere, akit máshol Mihaszná-nak hivnak. Előkérte az iparlovag igazolványait, aki azonban ezek hiányában csak a csillagos égre esküdözött, hogy ő ártatlan ember. Most puha fehér ágya hullámos redőiről a börtön pricscsén elmélkedik a sors változandósága fölött.

(**Varannó a II. patika ellen.**) Nagy mozgalom indult meg városunkban, irja varannai tudósitónk, a létesitni szándékolt uj gyógyszertár létrejöhetése ellen; 1700 lakosa van városunknak, illetve volt 80-ban, ma már talán 1500 sincsen, hiszen Amerika Eldorádója a mi vidékünkre gyakorol legnagyobb csábitó erőt s megy is innen a nép, amidőn csak szerit-módját ejtheti. A vidék, az nagyon problematikus mennyit számit, ott az intelligencia az, aki minden alkalomkor igénybe veszi a gyógyszertár segedelmét, a többi csak főbenjáró bajban s akkor is ritkán. Itt tehát egy uj patika felállitása fizikai lehetetlenség. Ez ügyben ily értelemmel határozott a képviselőtestület s most peticionálni fog az érdekeltség a magas ministériumnál, ne akarjanak erőnek erejével két patikával boldogitani minket, mikor hál'istennek, egytől csak meggyógyulunk, de kettőtől — kérdés?

(**Szinészet Varannón.**) *Zoltán Gyula* dráma-, vigjáték-, népszinmü- és operett-szintársulata mely jelenleg Varannón müködik, irja levelezőnk, 25 derék tagból áll, s már számánál fogva is képes bár mely ujabb darabot megfelelően repro-

*) Lapunk annak idején hirül adta. Szerk.

dukálni. Eddig három hétre terjedő ott müködésük alatt minden szinre került darabot a közönség teljes megelégedésére adtak elő. Szinmüpártoló közönségünk eléggé kifejezte elismerését a jeles társulat iránt itt töltött idejük alatt, mert nem volt előadás, melyen pártolás hiányáról panaszkodhattak volna. Varannóról Gálszécsre megy a társulat s mi csak gratulálhatunk az ottani közönségnek a reá váró élvezetes időtöltéshez.

(Táncvizsga.) Révész Imre tánctanitó e hó 8-án tartja a Diána-termében táncvizsgálatát, melyre ugy az érdekelteket, mint a t. szülőket tiszteletel meghivja. A vizsgálat kezdete 7 órakor. Belépő dij 50 kr.

(A tokaji sóhivatal) irja a „*Bm. L.*« végre mégis csak Miskolczon lesz. Dr. *Reiz* pénzügyosztály-tanácsos és Miskolcz város polgármestere már megállapodásra jutottak avégből, hogy a sóhivatal legkésőbb a jövő év máj. 1-ig, áthelyeztessék Miskolczra. Tokaj e veszteségért, nem lehetetlen, hogy szivargyárral fog kárpótoltatni.

(A XV. Lajos korabeli divat uj hazája). Ha ezentul gyönyörködni akarunk a szépitő tapaszokban a kávás-szoknyákban (panier) és a hajporos frizurákban, meg kell tennünk a messze utat Japánba. A távoli kelet igazi hazája most az illatos olajoknak és rizspornak. A japáni császárné ugyanis rendeletben adta ki, hogy az udvari szoarékra hivatalos hölgyek ezentul csak hajporozva és XV. Lajos divatbeli toalettekben jelenhetnek meg. Alig egy pár hónapja, hogy a japáni császár elrendelte, hogy az udvarhölgyeknek európai szabásu öltözékeket kell viselniök és ime most a császárné még tovább megy és egész precizitással megszabja a XV. Lajos korabeli divatot. E szerint a panier-re ujra felviradt és pedig Japánban. Kiváncsiak vagyunk vajjon a paniernek lesz-e folytatása és itt is azon változásokon fog-e keresztülmenni, mint Európában. A panier tudvalevőleg a csipők kidomboritására szolgált. Ezt követte a császárság idején a demi-terme (a mi annak a bizonyos 9 hónap-felének felel meg) ezt a hölgyek elül hordták. Majd jött a krinolin, mely az egész testet körülövezte, mig mégre mostanában a turnür korszakát éljük. Hogy mi jön ezután — arra csakugyan kiváncsiak lehetünk.

(Milyen pályán élnek legtovább) az emberek? Biztos megfigyelések alapján kiderült, hogy legtovább élnek az értelmes, józan földmivelők, az erdészek, a tanitók és az egyházi pályán működők. A birósági tisztviselők közt a halandóság a 60—70 év közt növekszik. A lelkészek középkora statisztikai adatok szerint 65 év 11 hónap, a tanitók, kertészek s mészárosoké 56 év és 10 hónap, a kereskedőké 56 év, a halászoké 55 év 9 hónap; az ügyvédeké és államhivatalnokoké 54 év és 3 hónap; az orvosoké 52; a sütőké 51 év és 6 hónap; a serfőzőké 50 év 6 hónap; az ácsoké 49 év 2 hónap; a kőmüveseké 48 év 8 hónap; a szobafestők, fényezők és könyvkötőké 47 év 6 hó; a csizmadiáké 47 év 3 hó; az asztalosoké 46 év 4 hónap; a lakatosoké 46 év 3 hónap; a a szabóké 45 év 4 hónap; a kő- és képfaragóké 43 év 10 hónap; a betüszedők, betü- és ércöntőkké 41 év 9 hónap; a kőnyomtatók és rézöntőkké 40 év 10 hónap. Ezen adatok eléggé kimutatják, hogy az egyes életpályáknak mily hatásuk van az egészségre. Aki tehát életpályát választ, előbb jól vizsgálja meg testalkatát, épségét s ha azt teljesen kielégitőnek nem találja, vagy azt veszi észre, hogy egy vagy más betegségre hajlammal bir, az kerülje az oly foglalkozást, a mely mellett ülve, zárt helyiségben, vagy az iró-, tanuló asztalnál kell az életet eltölteni.

Szines selyemszöveteket 85 krtól 7 frt 65 krig méterenkint (körülbelől 2000 különféle szinben és mintában) öltözet- és darabonkint szétküldi **Henneberg G. gyári raktára** (cs. és kir. udvari szállitó) **Zürich**-ben. — Minták azonnal küldetnek. — Levelek 10 kr. portóval.

Irodalom.

A „**Vasárnapi Ujság**“ julius 29-iki száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Natália királyné. (2 képpel.) — Rajzok Lengyelország történetéből. (2 képpel.) — Egy gondolat. (Költemény.) Palágyi Lajostól. — A föld alól. — A pécsi székesegyház külseje. (17 képpel.) — Tudományos apróságok. — Egyveleg. — Edison uj beszélő-gépje. (3 képpel.) — Adatok az 1849-iki orosz beavatkozáz történetéhez. — Egy különös pisztráng. — Báró Kuhn tengerszernagy. (képpel.) — Irodalom és müvészet. — Kőzintézetek és egyletek. — Egyház és iskola. — Mi ujság? — Halálozások. — Sakkjáték. — Heti naptár. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 ft, a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 ft. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1ft.

A „**Hasznos Mulattató**. julius 15-iki száma a következő érdekes tartalommal jelentmeg Az én szünidőm. Elbeszélése. Irta: Szabóné Nogáll Janka. — Arany szavak. — Honvágy, Költ. RudnyánszkyGy. — Családi-kör. (Képpel) — Ima. Költ. Petri. Mórtól. — Egy pillangó történet. Mese a hiuságról. Fligl Józseftől. — Apró-versek. Lévay Sándortól. — Az órangyal. (Képpel.) — A jó tanács. — Tünde-tájék. (Képpel.) — Utazások a déli sarkvidéken Fligl Józseftől. — Rud-birkozás. (Képpel.) — Történelmi aproságok. — Játék. — Feladványok. — Vegyes kölemények. — Boritékon szerk. üz., hird stb. — Féliv melléklet. Szabóné Nogáll Janka. „Tizenkét hónap„ cz. művéből. — Megjelenik e lap havonként kétszer, a hólap első és harmadiik vasárnapjá Előfizetézr föltételek: Egész évre 4 ftr, Fél évre 2 frt, Negyed évre 1 frt.

Leányok Lapja 14-ik füzete a következő tarralommal jelent meg. A persely. Ifjusági szinmü egy felvonásban. Irta: Inczédi László. (Folytatás és vége.) Az erdő. Költemény. Rudnyánszky Gyulától. Kirándulás. (Képpel.) Esti órák. Csevegés. Szabóné Nogáll Jankától. A parkban. (Képmelléklet.) Az utjelző. (Költ.) Németből: Szomory Károly. A cica és az aranyhal. Csevegés. Fligl J. Az uszás mint női sport. (Négy képpel.) Hogy megy fel a hal a hegyre. (Képpel.) Mindenfélék. Boritékon feladványok, megfejtők nevei, szerkesztői üzenetek, hird. stb. Féliv regény-melléklet „Tizenkét hónap“ c. müből Szabóné Nogáll Jankától. Megjelenik havonként kétszer. Előfizetési arak: Egész évre 4 frt. félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.

TANŰGYI ROVAT.

Fekete József ny. főgimnáziumi tanár beküldötte nyilvános algimnáziumáról és nevelő intézetéről szóló ez évi tudósitványát. A nevelésügy terén s a gyermekirodalomban és, mint egykori szerkesztő, szép sikereket aratott tanár a tudósitvány elején szakavatottsággal mondja el nézeteit a nevelésről. E bevezetésben a tapasztalt pedagógus annak a véleménynek ád kifejezést, hogy „*az ifju jellemére csaknem mindig a környezet van hatással.*« Ebből kiindulva kifejti, hogy ott, hol a fiu igazgatója és tanárai körében él szüntelenül. ezeknek munkássága jó példaként áll előtte, a csüggedő számára mindig van egy-egy biztató szavuk, a szorgalmast elismerő nyilatkozataikkal kitartásra ösztönzik s könnyü szerrel találnak módot arra, hogy munkára áhitozó lelke, mindig kapjon táplálékot.« E rendszer által elért eredmény folytán adtak olyan kiváló egyének mint Bossányi László, Gergelyi Tivadar orszgy. képviselők stb. elismerő s köszönő nyilatkozatokat. A fővárosi sajtó s a szülők nem egyszer nyilatkoztatták ki azt, hogy *Fekete József* intézetében olyan alkalmas rendszer van, melynél fogva a fiuknak sohasem kellett *ismételni*. Ki lehet emelni az intézetben nevelkedett gyermekek jó modorát, mit ugy nyernek a gyermekek, hogy egy családot képeznek az igazgatóval s tanárokkal, s alkalmuk van az itt vendégekként megforduló irodalmi, müvészeti és közéleti kitünőségekkel személyesen érintkezni. Ki kell emelnünk még azt is, hogy Fekete József igazgató specialista abban, hogy a *legelhanyagoltabb gyermekkel* is megkedvelteti a tanulást. Az intézetben neves, közöttük egyetemi tanárok is vannak alkalmazva. A javitás nem pusztán fegyelmileg, de szép szóval történik. Különös gond van a gyermekek tisztaságára és egészségére forditva s kényük-kedvükre soha sincsenek hagyva. Akik részletes és kimeritő leirást akarnak maguknak szerezni az intézet szabályairól, forduljanak *Fekete József* igazgatóhoz, Budapest IV. reáltanoda-utca 10. szám.

———

A s.-a.-ujhelyi ipariskola értesitőjét *Kende Antal* tanitónak „a takarékpénztár az ipariskolában“ c. magvas értekezése nyitja meg, mely meggyőző argumentációit Csengerivel végzi, mondván: »ha sehol e világon nem léteznének iskolai takarékpénztárak, azokat Magyarországon kellene életbe léptetni, mert a magyar nem igen hajlandó a takarékosságra.« *Vágó Gyula*, igazgató-tanitó évi jelentésében az iskolai takarékpénztár életbeléptetésének és a harmadik osztály felállitásának szükséges voltát emeli ki, nagy sajnálkozással emlitvén föl, hogy a munka kiállitás a lefolyt tanévben is csak jámbor óhajtás maradt. A tantestület 6 tagból álló volt. Iskolába járt 320 iparos tanuló, kik közül az A) előkészitő osztályban 70, a B) osztályban 56 nyert oktatást az esteli órák folyamán. A jövő tanév szept. 1-én veszi kezdetét a beiratkozásokkal, amik szept. hó 15-éig naponta 11 órától d. u. 3 óráig teljesittetnek. Az igazgató figyelmeztető soraiban citálja a törvény azon §-át, mely azt az iparos gazdát, aki tanulójának iskoláztatásáról kellőleg nem gondoskodnék, 10 fttól 50 ftig terjedő pénzbirsággal rendeli megfenyittetni.

———

(Értesités) Az eperjesi ág. evang. kerületi kollégiumi jogakadémián az 1888—9. tanévre a beiratások f. é. szeptember 1-től 9 ig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 10-én veszik kezdetüket. A jogakadémiai hallgatók vallásfelekezeti különbség nélkül részesülhetnek a kollégium kebelében fennálló konviktus és alumneum kedvezményeiben; (az ezekre nézve megállapitott dijak — mindig *félévenkint* értve — a következők; alumneumi ebéd és vacsoráért 25 ft. konviktusi ebéd és vacsoráért 31 ft, elumneumi ebédért 13 frt, konviktusi ebédért 19 ft) az erre érdemesek igényt tarthatnak a kollégium által évenkint kiosztani szokott több és tekintélyes összegü ösztöndijakra; valamint a szegénysorsuak a jelentékeny alaptőkével rendelkező »jogász-segély-egylet« támogatására számithatnak. Megjegyeztetik végül, miszerint ugy a jogakadémiai ifjusági, mint a kollégiumi nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezésére álland. *Az eperjesi ág. ev. ker. kollégiumi jogakadémia igazgatósága.*

———

KIMUTATÁSA

a zemplénvármegyei nyilvános közkórház 1888. évi julius havi beteg-forgalomnak.

1888. junius 30-ról ápolás alatt maradt	1888. junius 31-ig vjonnan felvétetett	Ápoltak összege	Ezek közül elbocsáttattak				Összes fogyaték	A hó végével ápolás alatt maradt	Az ezen idő alatt felmerült ápolási napok
			Gyógyulva	Javulva	Gyógyulatlan	Meghalt			
35	46	81	47	—	—	2	49	32	1085

Tokár József, alorvos. *Dr. Schön Vilmos*, főorvos.

Nyilt-tér.*)

MATTONI FÉLE BUDAI KESERŰVIZ
Több kiállitáson jutalmat nyert.
Kapható minden gyógyszertár és ásványviz kereskedésben.
MATTONI és WILLE
BUDAPESTEN.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő:
HORVÁTH JÓZSEF.
Főmunkatárs: DONGÓ GY. GÉZA.
Kiadótulajdonos: ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.

Hirdetmények.

1775.
tk. 1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Csutor József végrehajtatónak Körömi István végrehajtást szenvedő elleni 60 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbiróság területén lévő Bekecs község határában fekvő a bekecsi 82. sz. tjkvben 469, 525., 646., 766., 858., 910., 958., 1033., 1133. és 1210. hr. sz. a. felvett $^1/_2$-ed urb. kültelekből Körömi István fele részbeni birtokilletőségére, vagyis $^1/_4$-ed urb. kültelekre 528 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi augusztus hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Bekecs község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Szerencsen, a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1888. évi jun. hó 5-én.

Kiss György, kir. aljbiró.

Vh. 110. sz.
1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a szerencsi kir. jbiróság 1079/p. 1888. sz. végzése által Freund Terézia javára Neuwohner Ignácz ellen 1100 frt tőke, ennek 1882. év márcz. hó 19. napjától számitandó 6% kamatai és eddig összesen 35 frt 79 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 541 frtra becsült 8 db. mádi takarékpénztári részvény, 1 s.-a.-ujhelyi gőzmalom részvény, 1 sorsjegy tarsasági könyvecskéből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a szerencsi kir. jbirósági 2290/88. p. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszinén, vagyis Mád városházánál leendő eszközlésére 1888. évi aug. hó 16-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégittetéséhez tartanak jogot, a menynyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Szerencsen, 1888. évi julius hó 22-ik napján.

Hegymeghy László, kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Tokaj város, mint erkölcsi testület tulajdonát képező **vendéglő bormérési joggal** együtt **folyó hó 16-án délelőtt 9 órakor** a városházánál megtartandó nyilvános árverésen **három egymásután következő évre** és pedig 1888. évi november hó 1-től 1891. évi október hó 31-ig bérbe fog adatni.

Árverési feltételek a városházánál megtekinthetők.

Kelt Tokajban, 1888. évi aug. hó 1.

Kudász Kálmán, jegyző. *Bolner Károly*, h. vőbiró.

FAIRBANKS-MÉRLEGEK

az egész világon a legtökéletesebbnek elismert mérleg-szerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek **százados** rendszerüek, rendkivül **érzékenyek** és **tolósulylyal** vannak ellátva.

Tartósság, pontosságés könnyü **kezelésüknél** fogva az összes világkiállitásokon az első dijat nyert **legkitünöbb mérlegek.**

A jutányos árakban — melyek sulyokkal számitott **tizedes mérlegek áruinál nem magasabbak** — a hiteles'tés, csomagolás és vasutra való feladás költségei benfoglaltatnak. Gazdasági szekér- és zsák-mérlegeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltebb mérlegszerkezetek.

Gyártásunk állami felügyelet alatt áll

Czim: Oszt.-magyar Fairbanks-társaság mérleg- és gépgyára John Block vezérigazgató 17—24

BUDAPEST, Andrássy-ut 23.

Árjegyzékkel és felvilagositással szolgál a központi iroda. **Gyár: Ujpest — K.-Megyer.**

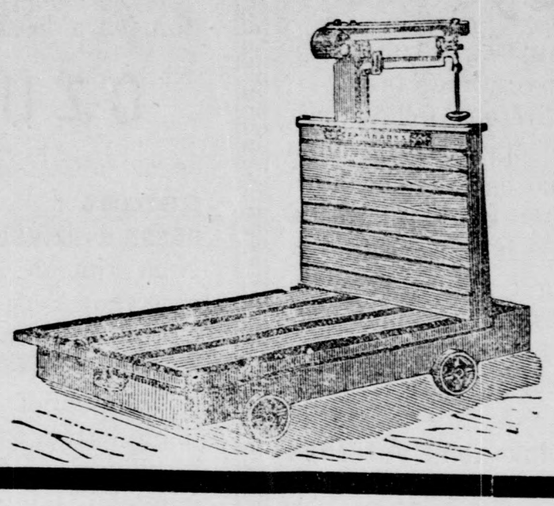

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi ref. egyház tulajdonát képező s a város határában fekvő tagositott 31 hold szántóföld s rét birtok 1888. évi október hó 1-től 1894. évi október hó 1-ig terjedő hat egymásutáni évekre e **f. é. augusztus hó 12-én d. u. 4 órakor** a városházánál tartandó nyilvános árverés utján haszonbérbe fog adatni. A feltételek **Láczay Elek** egyházi ügyész urnál megtekinthetők.

Dókus József,
egyházi főgondnok.

1—2

A KASSAI-LAJOS-FORRÁS

szénsavdus-kénes ásványvize kitünö üditö és egészségfentartó italul szolgál. Szétküldési főtelep Kassán: ifj. **Novelly Sándor** urnál. Kizárólagos raktár S.-a.-Ujhelyben: **Szentgyörgyi Vilmos** urnál.

3—20 **A fürdő gondnokság.**

Szép butor

több szobából, kocsik, lovak szerszámmal, nyergek és egy Pianino el lesz adva **Vitézvágáson** Homonna mellett.

Zemplénvármegyébe kebelezett TÁLLYA nközség 2000 holdnyi tölgyerdejéből évenkint 1889. évtől 60 hold cserzésre kiadandó lévén, felhivatnak a vállalkozók, hogy zárt ajánlataikat f. é. szeptember 15-éig alólirottnál benyujtani sziveskedjenek.

TÁLLYA, 1888. julius 22.

2—3 *Dienes László,*
Tállya nagyközség birája.

Legjobb asztali- és üditő-ital.

Az évi elszállitás 2000,000 palack.

Kitünö szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI ÁGNES FORRÁS,

mely **nemcsak a polgári körökben** kedvelt, de utat tört magának **a felsőbb és legfelsőbb körökben is.**

Ő fensége József főhcg. és ő felsége Milán szerb király

asztalán rendes italul szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb **Fiumében** is ép ugy mint **hazánkban** általánosan a **kolera** megbetegedés ellen **praeservativ** gyógyszernek bizonyult.— Mindazon tisztelt fogyasztóinak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógyczélokra, **vagy** tisztán mint asztalivizet előszeretettel használják, kérjük **azt** röviditve

ÁGNES-

forrás néven kiszolgáltatni. — A nagyérdemü közönségnek ásványvizünket szives jóindulatába ajánlva, maradtunk teljes tisztelettel

az ÁGNES-forrás kutkezelősége Mohán.

Friss töltésben az ország minden gyógyszertárában, füszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár

ÉDESKUTY L.

m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállitónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Raktár Sátoralja-Ujhelyt: Behyna testvérek és Szentgyörgyi Vilmos urak kereskedéseikben.

Rakovszky Sándor

gőzerőre berendezett mű-ruhafestő és női- s férfiruha tisztitó intézetében festésre elvállaltatnak fejtett női ruhák és fejtetlen férfiöltönyök, ugyszintén mindennemü női felöltők bárminő kivánt szinben. Különösen bátorkodom a n. é. közönség figyelmét felhivni **vegyi tisztitó-intézetemre,** mely számára elvállalok mindennemü női- és férfiruhanemüeket, nemkülönben csipkefüggönyöket, melyek kivánatra a leggyorsabban tisztittatnak. Festészeti munkáim ugy nyáron, mint télen gőzgépek segélyével eszközöltetnek. Vidéki megrendelések postautánvét mellett bérmentve küldetnek. Irásbeli kérdésre azonnal válaszolok és kivánatra mintákat is küldök.

A n. é. közönség bcases pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Rakovszky Sándor,
selyemfestő- és mosó-intézet-tulajdonos
S.-a.-Ujhely, Klastrom-utca 904. sz.

1—2

COGNAC

CZUBA-DUROZIER & Co

FRANCZIA COGNÁCGYÁR

PROMONTOR

A vegytani müintézet (Laboratorium) által megvizsgáltatván, **franczia cognakkal egyenértékünek és orvosi czélokul ajánlatosnak** találtatott.

Egyedüli főraktár:

DEUTSCH JÓZSEF FIA

kereskedése,

S.-A.-UJHELYBEN.

8—10

ÉRTESITÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Kazinczy-utca 506. sz. alatt lévő

aranyozó műhelyemben

elvállalok mindennemü e szakba vágó munkákat, u. m.: *fa-, vas-* vagy *fösz (gipsz) szobrokat, tükör- és képrámákat, lusztereket, lámpákat, föggönytartókat, órákat, templomi diszeket* és *oltárokat, sirkő* és *keresztet*, valamint *mindennemü aranyozásokat fa-* és *vasnemüekre.* Különösen ajánlkozom az *ócska* és *lekopott aranyozásoknak* teljesen ujjáalakitására.

A n. é. közönség pártfogását mély alázattal kéri

Engelberth György,
aranyozó S.-a.-Ujhelytt.

1—5

Bor-eladás.

Király-Helmeczen (Zemplénvmegye) Pácz Márton szőlőtulajdonosnál 1887. évi termésü bor 5 hordóban 675 liter 20 krval, kövesdi 50 hordó literje 20 krval, kir.-helmeczi 25 hordó literje 18 krval, minden órában eladó, — a venni szándékozók irásban is felkereshetik a fentnevezett tulajdonost. 2—2

Tk. 3022. sz. 1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhirré teszi, hogy Fendrich Majer s.-a.-ujhelyi l. végrehajtatónak Tóth Mária, Anna és Miklós mint néh. Tóth András örökösei kiskoru végrehajtást szenvedők elleni 70 ft tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbiróság) területén lévő Mikóháza községe és határában fekvő a mikóházi 54. sz. tjkvben A I 1—12 sorsz. a. foglalt $^4/_8$-ad urbéri bel- és külteleköől 23. ö. i. sz. házból ahhoz tartozó közös erdő és legelő illetőségből, végül 14. sor. és uj 736/r. 132. hr. sz. a. foglalt pinczéből Tóth Mária, Tóth Anna és Tóth Miklós kiskoruakat mint néhai Tóth András örököseit illető $^1/_3$-ad részre az árverést 652 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888-ik évi szept. hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Mikóházán a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 65 frt 20 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tc. 42-ik §-ban jelz. árfolyammal számitott és az 1881. évi novemb. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1888. évi május hó 11-én.

Kolos,
kir. tvszki biró.

19094. szám.

Magyar északkeleti vasut.

Hirdetmény.

A magyar északkeleti vasut folyó évben a nyiregyháza—csapi vonal felépitményének átalakitását szándékozik végrehajtani.

Ennek folytán vállalkozni szándékozók ajánlattételre felhivatnak.

A munkára vonatkozó szerződési tervezet, épitési programm és tervrajzok alulirott igazgatóság pályafentartási osztályánál (láncshid utca 1. sz. III. em.) a hivatalos órák alatt betekinthetők, a hol a szerződési tervezet és épitési programm 20 krért beszerezhetők.

A benyujtandó ajánlatok 50 kros bélyeggel látandók el, a melyhez az aláirt szerződési tervezet és épitési programm csatolandók.

A jól lepecsetélt ajánlatok **f. é. augusztus 8-án déli 12 óráig** alulirott vezérigazgatóságnál benyujtandók.

Későbben beérkező vagy távirati ajánlatok nem vétetnek tekintetbe.

Az ajánlat boritékára ráirandó:

„Ajánlat a nyiregyháza—csapi vonal felépitményének átalakitására.“

Folyó évi augrsztus 7-ike déli 12 óráig a kereseti összeg 5%-a mint óvadék a társulati főpénztárnál leteendő.

Óvadék nélküli ajánlat nem vétetik tekintetbe; az állomási pénztáraknál az óvadékot lefizetni nem lehet.

Az alulirott vezérigazgatóság fentartja részére a jogot, tekintet nélkül az ajánlott egységárakra, a munkát bármely vállalkozónak átadni, illetve azt két, vagy több vállalkozó közt szétosztani, vagy egyáltalában az összes ajánlatokat visszautasitani.

Budapest, 1888. julius 25.

A vezérigazgatóság.

(Utánnyomat nem dijaztatik.)

A legkitünőbb szer

MINDEN ROVAR ELLEN

Meglepő erejével annyira hat és oly gyorsan s biztosan irtja ki a kártékony rovarokat, hogy azoknak **többé semmi nyomuk nem marad.**

Különösen figyelembe veendő:

hogy a szabadon lezárt papirban

kimért por **sohasem** 10—12

«Zacherl-különlegesség.»

Csak eredeti üvegekben valódi minőségben és **legolcsóbban** kapható:

S.-a.-Ujhelyben: Szentgyörgyi Vilmos, Zlinszky József, Kincsessy Péter és Reichard testvéreknél.
Sárospatakon: Pavletits Györgynél.
Homonnán: Pápay Pálnál.
Nagy-Mihályban: Marmorstein Simon, Glück Mór és Czbur Bertalannál.
Szerencsen: Rochlitz Rezsőnél.
Tokajon: Reiner D. gyógytárában.
Varannón: Cséri Hermannál.

Fő-raktár:

J. ZACHERL, Wien, I. Goldschmiedgasse 2.

Szíves tudomásul!

Ván szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, hogy a főtéren lévő

CZUKRÁSZDÁMAT

és az azzal kapcsolatban lévő **kávéház-helyiségemet** a kor kivánalmainak teljesen megfelelőleg **csinosan** és **izlésteljesen** átalakitottam és **ujból berendeztem.** Nem kimélve sem költséget sem fáradságot, főczélom volt a t. vendégek kényelme és megelégedése; hiszem, hogy e korszerü átalakitással czélomat elértem. A midőn t. vendégeim és vevőimnek az eddigi szives pártfogásért hálás köszönetemet nyilvánitani el nem mulaszthatom, egyidejüleg bátor vagyok nagyrabecsült pártfogásukat továbbra is kikérni és igérem, hogy minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy azt mindig kiérdemelhessem.

Wihs Keresztély.

KERESKEDELMI AKADÉMIA

Debrecenben.

Célja az intézetnek: tudományos és szakszerü kiképzése azon ifjaknak, kik a kereskedés, forgalom, közgazdaság vagy iparvállalatok terén alkalmazást nyerni òhajtanak. A három éves tanfolyamból álló akadémia államsegélyben részesül s végzett növendékei az

1—3 **egyéves önkéntességre vannak jogositva.**

Az akadémia igazgatósága gondoskodik, hogy a tanulòk az érettségi vizsga letétele után bel- és külföldi házaknál, biztositó intézeteknél, gyárakban stb. alkalmazást nyerjenek.

Az 1888/9-ik tanév

szeptember 1-én nyilik meg.

Èrtesitőkkel ingyen szolgál

az igazgatóság.

Christoph Ferenc

padló-fénymáza 5—10

szagtalan, gyorsan szárad és kitartós.

Gyakorlati tulajdonságainál és használatának egyszerüségénél fogva különösen alkalmas a padló **önfényesitésére.** Szobák két óra után ismét használhatók. Készletben van mindenféle szinben, (mely fed mint az olajfesték) és szin nélkül (csakis fényt kölcsönöz a padlónak.) 10 □ mtr. = 1 kilo 1 frt 50 kr. — 4½ kilo 6 frt 75 kr. Porto 30 kr.

Szines minták és használati utasitások a raktárakban kaphatók.

Christoph Ferencz Berlin és Prág.

Feltalálója és egyedüli gyárosa a valódi padló fénymáznak.

Raktár S.-a.-Ujhelyben **Malártsik György** füszerkereskedésében.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

Sirkövek ujbóli tervezése

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutczán, a „Vörös ökör“ vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kivánatra felállitok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

VÖRÖS MÁRVÁNY

és homokkő sirkövet.

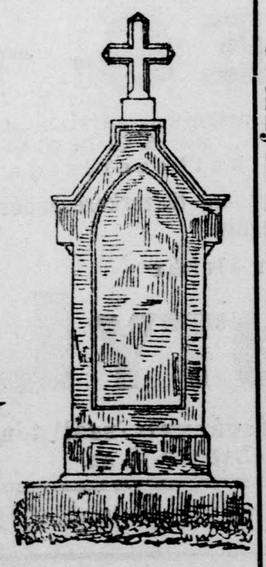

Jutányos áron készitetnek.

Sürgönyczim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó. 10—

Kivánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Tk. 3821. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. tövényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Kopervácz Mihály l.-polyáni lakos végrehajtatónak Varga István mint kk. Varga István és Mária kkoruak ezek mint néhai Kiska István végrehajtást szenvedő örökösei t. és t. gyámatyja elleni 100 ft tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében Kopervácz János részéről 3723/88. tk. sz. a. beadott utóajánlat következtében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a k.-helmeczi kir. jbiróság) területén lévő L.-Polyán község és határában fekvő a l.-polyáni 38. sz. tjkvben A. I. 1—16. sorsz. a foglalt ²/₈-ad urbéri bel- és külterekből 30. öi. sz. házból Kiska Istvánt (kinek neje Ruzsicska Mária) illető s az ellene 1888. évi junius hó 6-án foganatositott birói árverésen Winkler Herman és Safir Mórné által 262 frtért megvett felerészre az uj árverést 485 frtban ezennel megállapitott kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1888. évi augusztus hó 23-ik napján d. e. 9 órakor** L.-Polyánban a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a 288 ft 20 kr. utóajánlati összegen alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 48 forint 50 krajcárt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1888. junius hó 22-én.

Kolos,
kir. törvszéki biró.

Nyomatott a „Zemplén“ gyorssajtóján, S.-a.-Ujhelyt.